SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 35, П'ЯТНИЦЯ, 31 СЕРПНЯ 2012 РОКУ | 1893 | Vol. 119, No. 35, FRIDAY, AUGUST 31, 2012 | $1.00

У Львові відзначили 100-ліття Пласту

24 серпня „Свобода" розповіла про початок святкування у Львові 100-ліття Пласту. Сьогодні подаємо докладний фоторепортаж про цю історичну подію.

Марта Осадца

ЛЬВІВ. –18-24 серпня стародавній Львів наче помолодшав на 100 років, гостинно приймаючи пластунів з цілого світу, щоб велично й урочисто відзначити 100-ліття Пласту.

18 серпня на території Українського Католицької Університету учасники свята розгорнули намети пластового табору. Урочистості розпочалися на Личаківському цвинтарі, де учасники святкування віддали шану загиблим пластунам. Біля пам'ятника „Пластунам, що не зломили своїх присяг" відбувся Молебень за участю священиків Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) о. Михайла Димида та о. Олекси Медика. Потім учасники урочистости заспівали гимн Пласту.

До присутніх з вітальним словом звернувся Начальний пластун Любомир Романків. Він наголосив на тому, що Пласт завжди виховував українців-патріотів, назвав героїв і провідників українського народу, котрі були пластунами. Опісля були покладені вінки до пам'ятника і освячена його друга частина.

До присутніх звернувся о. О. Медик, який закликав усіх відвідати собор св. Юра і помолитися у крипті над гробом Митрополита Андрея Шептицького, котрий підтримував Пласт і постійно опікувався ним.

Увечорі на території Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі (ЮМПЗ) відбувся святковий концерт за участи етногуртів і перегляд фільму „Срібна земля".

19 серпня зранку в УКУ Владика Гліб Лончина відслужив Літургію.

Згодом близько 1,500 молодих пластунів зібралися у парку культури, звідки урочистим маршем вирушили до пам'ятника Тарасові Шевченкові, де на них вже чекали пластуни-сеньйори і чисельно зібрана львівська громада. Громада захоплено вітала прихід молоді на місце урочистого відкриття ЮМПЗ. Голови Крайової Пластової Старшини з Канади, США, Німеччини, Австралії, Арґентини, Польщі та України відрапортували про готовність делеґацій до урочистостей. Присутні заспівали „Отче наш", а опісля – гимн Пласту.

Присутніх вітали Начальний пластун Л. Романків, голова Головної Пластової Булави Володимир Базарко і Генеральний секретар Світового Конґресу Українців Стефан Романів з Австралії.

До присутніх з вітальним словом звернувся пластун Владика Гліб.

Посадник Львова Андрій Садовий сказав, що пишається тим, що уро-

(Закінчення на стор. 10)

Рекорд на День Незалежности

Активісти розгорнули прапор України площею 2,400 квадратних метрів

Прапор України площею 2,400 квадратних метрів (Фото: УНІАН)

Юрій Луканов

КИЇВ. – Напередодні Дня Незалежности Україна жила невеселими передчуттями. Адже торік влада влаштувала брутальний тиск на учасників святкування, колона опозиції не могла вільно пересуватися містом через те, що її зустрічали „беркутівці". Під час сутичок і штовханини було застосовано сльозогінний газ. Висловлювалися застереження, що цього разу може бути таке саме. Але вранці 24 серпня на підході до скверу Тараса Шевченка булу лише міліціонери, які координували порядок на проїжджій частині. Через рух людських колон кілька другорядних вулиць були

(Продовження на стор. 2)

У Львові відбулась хіротонія Єпископа Бориса Ґудзяка

ЛЬВІВ. – 26 серпня у соборі св. Юра у Львові відбулася хіротонія Владики-номінанта Бориса Ґудзяка – ректор Українського Католицького Університету став 49-им єпископом в Українській Греко-Католицькій Церкві. Йому вручено єпископський жезл і митру. В урочистій Літургії та хіротонії, яку очолив Патріярх УГКЦ Святослав (Шевчук), брали участь Папський нунцій в Україні Томас-Едвард Галіксон, Митрополит Львівський Архиєпископ Ігор (Возьняк), представники різних конфесій, високі гості з України та з-за кордону, священики, студенти, миряни.У найближчі дні 52-річний Єпископ Б. Ґудзяк виїде до Франції, де приступить до виконання обов'язків Апостольського Екзарха для українських греко-католиків у Франції, Швайцарії, Бельгії, Голяндії, Люксембурзі. (*„Високий замок"*).

Єпископ Борис Ґудзяк і Патріярх Святослав (в центрі) в день хіротонії. (Фото: Ярина Трояновська, „Свічадо")

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українці не довіряють владі

КИЇВ. – „Українці мають низьку довіру до влади" – такі дані дало 28 серпня дослідження Київського міжнародного інституту соціології. Генеральний директор інституту Володимир Паніото заявив, що низький рівень довіри до влади заважає діяльності банків, різним економічним процесам, проведенню економічних реформ. Національному банку України довіряє лише 32 відс. українців. Кабінетові міністрів і Адміністрації Президента – 25 відс., Верховній Раді – 21 відс. Серед причин недовіри до державних структур опитані ставили на перше місце корупцію (54 відс.), а також відсутність серйозних результатів діяльности влади, бюрократію, погане ставлення чиновників до громадян. *(„Голос Америки")*

Звання президента – довічне

КИЇВ. – Конституційний суд 28 серпня визнав конституційним законопроєкт Партії Реґіонів щодо обмеження недоторканости окремих посадових осіб, зокрема народних депутатів. У проєкті зазначено, що „народний депутат України не може бути без згоди Верховної Ради України затриманий чи заарештований до набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього". Раніше щодо судового вироку згадки в законі не було. Суд визнав конституційною пропоновану зміну редакції статті Конституції, що стосується президента. Відповідно до чинної норми, звання президента охороняється законом і зберігається за ним довічно, якщо тільки глава держави не був усунутий з посади в порядку імпічменту. *(УНІАН)*

Росії видано підозрюваного

КИЇВ. – 26 серпня Україна видала Росії громадянина Казахстану Іллю П'янзіна – одного з підозрюваних у підготуванні замаху на Президента Росії Володимира Путіна. Екстрадицію головного підозрюваного у справі – Адама Осмаєва – відкладено за вимогою Европейського суду з прав людини. Обох було затримано 4 лютого в Одесі під час спільної акції українських і російських спецслужб. Захисники І. П'янзіна мали намір оскаржити законність його екстрадиції в Европейському суді з прав людини, однак не встигли цього зробити. Правоохоронці поспішили вивезти підозрюваного до Росії, хоча ні прокуратура, ні суд не мали достатніх мотивів для його екстрадиції. *(Бі-Бі-Сі)*

Борги українського уряду

КИЇВ. – 27 серпня уряд України випустив еврооблігацій ще на 1 млрд. дол. з погашенням 4 червня 2014 року при 7.95 відс. річних. Відсотковий дохід за облігаціями виплачуватиметься щороку 4 червня і 4 грудня, починаючи з цього року. 8 червня 2010 року Україна одержала від російського „Внєшторґбанку" на шість місяців кредит у розмірі 2 млрд. дол. для покриття дефіциту державного бюджету під 6.7 відс. річних з правом триразового продовження, яким скористався український уряд. Тепер він плянує повернути кредит за рахунок продажу урядових облігацій на внутрішньому ринку. *(УНІАН)*

В Европі слухали про Ю. Тимошенко

СТРАСБУРҐ, Франція. – В Европейському суді з прав людини 28 серпня відбулося слухання справи Юлії Тимошенко. У суді її представляли захисники Сергій Власенко, Валентина Теличенко та донька Євгенія Тимошенко. Під час слухань виступив представник України у Европейському суді Назар Кульчицький, який заперечив звинувачення проти режиму Віктора Януковича та наголосив, що Ю. Тимошенко було заарештовано законно, її права не порушувалися, їй надавалася медична допомога, а усі висновки европейських інституцій, політиків та експертів носять загальний характер та не можуть бути взяті до уваги. Цей виступ спростували захисники Ю. Тимошенко. Суд завершив слухання і розпочав підготування свого рішення. *(„Українська правда")*

Сполучені Штати – поруч з вами

Гіларі Родем Клінтон, Державний секретар США, 23 серпня видала заяву з Дня Незалежности України

Від імени Президента Барака Обами і народу Сполучених Штатів Америки я рада передати найкращі побажання народові України з нагоди святкування 21-ої річниці вашої незалежности 24 серпня.

Ціле покоління українців виросло з часу отримання суверенітету, насолоджуючись новими свободами і можливостями. Знайте, що Сполучені Штати поруч з вами, поки ви й надалі зміцнюєте ці спільні цінності. Ми прагнемо допомогти українському народові будувати безпечну і стабільну демократію і працювати з Україною на міжнародному рівні з метою зміцнення миру і безпеки. Ми з нетерпінням чекаємо продовження співпраці, що будується на міцних зв'язках між нашими урядами і народами.

Рекорд на День...

(Продовження зі стор. 1)

перекриті для транспорту.

Незалежний політичний аналітик Володимир Золотарьов сказав у розмові зі мною, що, очевидно, влада не хоче перед виборами зайвий раз дратувати киян, які й так не люблять Партію Реґіонів. „Та й, зрештою, можливо, до них дійшло, що в недопуску опозиції нема жодного сенсу. Бо це лише додасть плюсів опозиції і в невигідному світлі виставить владу. Втім, можуть бути й зовсім інші мотиви, які незбагненні спостерігачеві, оскільки влада керується лише своєю, тільки їй відомою логікою".

Першими до пам'ятника Т. Шевченкові поклали квіти прихильники Союзу патріотичних сил– від „Нашої України" і Конґресу українських націоналістів. Віктора Ющенка не було. Голова київської організації „Нашої України" Андрій Ніцой сказав, що 24 серпня є найбільшим святом новітньої України, але „на його тлі якось незаслужено відійшло у тінь 1 грудня, бо коли проголосували 24 серпня, то факт голосування дехто ставив під сумнів, адже за таке доленосне питання голосували тільки 450 депутатів. А 1 грудня була висловлена думка народу. Понад 90 відсотків учасників голосування висловилися на підтримку незалежности. Тому і 1 грудня варто зробити вихідним святковим днем. Звісно, в нас багато вихідних, але серед них є чимало комуністичних свят, які варто скасувати".

Наступними до пам'ятника Кобзареві прийшли провідники об'єднаної опозиції Арсеній Яценюк, Анатолій Гриценко, Олег Тягнибок. Вони поклали квіти і почали віче. На самому початку було оголошено, що того дня найбільший в світі український прапор потрапляє до рекордів Книги Ґінеса. Його розгорнули активісти молодої „Батьківщини" і Народного Руху, перекривши велицю Володимирську між сквером Т. Шевченка і Національним університетом ім. Шевченка.

Голова Київської обласної управи Народного Руху Сергій Митрофанський розповів, що ідея пошити такий прапор виникла за кілька тижнів до Дня Незалежности: „Профінансували і виконали роботу підприємці, які близькі до опозиції, але не хочуть відомости, щоб не нариватися на репресії влади".

Прапор розміром 2,400 квадратних метрів тримали 250 осіб. Пропорції його збережено у відповідності до стандарту 40х60 метрів. С. Митрофанський пообіцяв, що цей прапор буде провезений по всіх областях України для піднесення національного духу.

Під час віча провідники опозиції надали, у записові, слово Юлії Тимошенко, яка відбуває семирічний термін покарання і яку вважають політичним в'язнем. В'язень Качанівської колонії у своєму вітальному слові порівняла 21-шу річницю Незалежности з віком людини, з так званою кризою 20-літніх, коли хочеться стати найуспішнішим і найкращим, але не все вдається з першої спроби. Ю. Тимошенко висловила бажання, щоб „ми всі разом не залишили жодного шансу" тій силі, яка висмоктує з України всі соки.

„Піднімайтеся на боротьбу! Зараз ніхто, – чуєте мене? –ніхто не має права на міжусобиці, протистояння, пристосуванство, „противсіхство", відстороненість! – промовляв голос Ю. Тимошенко. – Ніхто на це не має права! Жодна відповідальна людина не має права бути невтральною. З одного боку Україна – її успішність, її життя, її краса, її перемоги. З іншого боку – мафія, яка у кожного забрала країну та родинний спокій. І не має значення, яку форму своєї власної боротьби обере кожен з вас. Просто дійте самостійно або з командою, відкритими або конфіденційними способами. Тільки дійте! Бо, в першу чергу, ви будете захищати себе та свої родини. Це не боротьба опозиції з владою. Ці вибори – це боротьба всіх розумних та сильних людей із абсолютним злом, яке невпинно зростає та міцнішає".

Після завершення запису майдан перед пам'ятником Т. Шевченкові вибухнув вигуками „Юлі волю!". Незабаром люди почали розходитися.

Переважна більшість святкуючих людей була одягнена у вишиванки. „Це мені бабуся на Буковині вишила", – розповіла журналістка і дружина народного депутата Володимира Ар'єва Наталя Фіцич. – Пів року, мабуть вишивала. Дуже гарна вийшла, чи не так?".

Напередодні Дня Незалежности активісти провели флеш-моб „Прийди 23 серпня на роботу у вишиванці". Бажаючих виявилося дуже багато. А в деяких кав'ярнях людей у вишиванках безкоштовно поїли молочним коктейлем.

На Майдані Незалежности були відсутні традиційні лотки з літературою, музикою і сувенірами. Стояв лише самотній столик Ольги Янг, яка називає себе активісткою і небайдужою громадянкою. Вона каже, що напередодні міліція розігнала лоточників, мотивуючи це тим, що вони заважають проходові громадян. Ольга ж виставила свій приватний столик і збирає підписи на підтримку української мови і з вимогою скасувати закон „Про засади державної мовної політики", який, на її думку, звужує сферу вживання державної мови і надає преференції російській мові.

Свій підпис ставить пенсіонерка Валентина Черемих з містечка Апостолове Дніпропетровської области. „Цей закон розколов суспільство, – каже вона, – ніхто російськомовним не забороняв користуватися російською мовою. Вони мають газети, телебачення, багато чого. Але державна мова має бути одна. А закон якраз її і підриває".

О. Янг розповіла, що вже за три години стояння дістала кілька сотень підписів на підтримку своєї позиції. Вона має намір переслати ці підписи до уряду.

На Европейській площі під Українським домом відбувалося невеличке віче. Виступав голодуючий Юрій з Коломиї. Він переконував, що вже час підніматися на серйозніші протести, ніж збори і демонстрації. За його словами, влада вже довела, що вона хоче знищити в Україні українську мову і культуру, тому з бандитами і загарбниками треба боротися шляхом насильницького опору.

Під Українським домом триває голодування на знак протесту проти Ухвалення закону „Про засади державної мовної політики". Якщо раніше голодували понад 10 осіб, то зараз голодують по двоє-троє, і голодування відбувається почергово. Так закликав діяти колишній політичний в'язень Левко Лук'яненко, згадавши свій табірний досвід.

Біля Будинку профспілок на Майдані Незалежности африканці роздавали буклети церкви „Посольства Христа". Їх було з десяток осіб. Дали й мені таку брошурку. Вони громадяни Нігерії і всі навчаються вже два роки у Медичному університеті в Києві. „Ми вдруге роздаємо наші брошури на День Незалежности, – каже англійською мовою дівчина, яка чомусь відмовляється називати своє ім'я.

(Закінчення на стор. 8)

Леонід Кучма критикує Віктора Януковича

КИЇВ. Колишній Президент України Леонід Кучма в інтерв’ю для аґентства „Укрінформ“ 21 серпня висловився критично про підписаний Президентом Віктором Януковичем шкідливий для українства закон „Про засади державної мовної політики“.

„Цей закон не працює на національну ідею й незалежність української держави, – сказав Л. Кучма. – Я весь час був прихильником того, що мова державна повинна бути одна, і не мав у цьому пляні жодних сумнівів".

На думку Л. Кучми, проблема реґіональних мов надто політизується й вирішується несвоєчасно. „Якщо більш докладно з’ясовувати Европейську хартію реґіональних мов чи мов меншин, то до цієї проблеми варто було б підходити, коли ми міцно станемо на ноги, коли в суспільстві буде згода. А ось коли ми на цьому робимо політику – це не той час, коли потрібно це робити“, – вважає Л. Кучма.

Екс-президент також зазначив, що підписаний В. Януковичем закон викликає чимало запитань, тому „потрібно уважніше подивитися на цей закон, тому що коли ми сьогодні говоримо, що протягом трьох місяців будемо вносити в нього зміни, то виникає питання: він працює чи не працює? Це головний біль сьогодні для всіх політиків і особливо для Президента, тому що на ньому, в першу чергу, лежить відповідальність“, – підкреслив Л. Кучма і порадив „шукати з цього всього якийсь цивілізований вихід. Потрібно зробити спробу сісти за стіл і знайти щось конструктивне". *(Укрінформ)*

КУК вдячний урядові Канади за ставлення до України

ОТАВА. – Як уже повідомляли засоби масової інформації, 9 серпня уряд Канади оприлюднив своє рішення надіслати до України на вибори до Верховної Ради у жовтні цього року 500 спостерігачів. Конґрес Українців Канади та Українсько-Канадська Фундація привітали це важливе рішення і висловили вдячність урядові Канади. З цієї кількости 75 осіб залишаться спостерігачами в Україні на тривалий час

„Забезпечення вільних і чесних виборів є вкрай необхідним для розвитку України як демократичної держави, і ми пишаємося тим, що канадські спостерігачі будуть безпосередньо спостерігати за цими виборами, сприяючи їхній демократичності і чесності, – заявив президент КУК Павло Ґрод. – Конґрес Українців Канади з нетерпінням очікує тісної співпраці з урядом Канади, щоб зробити цю місію спостереження успішною. Вона буде такою ж важливою для майбутнього утвердження демократії і верховенства прав людини в Україні, як й історична місія канадських спостерігачів під час президентських виборів 2004 року“.

Також очікується, що члени Парляменту Канади поїдуть до України для оцінки жовтневих виборів до Верховної Ради. „Офіційні канадські чинники можуть допомогти суттєво змінити ситуацію в Україні і відіграти надзвичайно важливу ролю, домомагаючи, ще до початку парляментських виборів, визначити, чи вони обіцяють бути вільними і чесними“, – підкреслив голова Канадсько-Української Фундації Богдан Онищук.

Канадці працювали спостерігачами під час декількох виборів в Україні. Всі великі політичні партії Україні закликали Канаду і її українську громаду продовжувати відігравати важливу ролю незалежних, неупереджених міжнародних спостерігачів протягом жовтневих виборів до Верховної Ради.

КУК

СКУ та УККА закликають до чесних виборів

До „Свободи“ 27 серпня надійшли від Світового Конґресу Українців і Українського Конґресового Комітету Америки вміщені нижче заяви щодо виборчої кампанії в Україні.

27 серпня президент Світового Конґресу Українців (СКУ) Євген Чолій закликав міжнародне співтовариство вимагати від владних структур України негайно звільнити з тюрми провідника опозиції, колишнього міністра внутрішніх справ України Юрія Луценка та скасувати всі заборони щодо його участи в парляментських виборах у жовтні цього року. В іншому випадку ці вибори будуть затьмарені звинуваченнями щодо їх леґітимности.

СКУ також заявив, що поділяє критику, яку висловили США і Франція відносно вироку Ю. Луценкові.

Копію цього листа СКУ надіслав до Президента Віктора Януковича, якого закликав сприяти негайному звільненню Ю. Луценка з тюрми, а також скасуванню всіх заборон щодо його участи в жовтневих парляментських виборах.

Український Конґресовий Комітет Америки (УККА), що представляє понад 1 млн. американців українського походження, глибоко стурбований недавніми повідомленнями про порушення в ході виборів і про акти хитрування, які потенційно можуть загрожувати результатам майбутніх виборів.

Одним з особливо тривожних порушень є махінації щодо виборчих округів, особливо в Донецькій, Дніпропетровській, Київській та Луганській областях, як про це повідомляють різні спостерігачі за виборами та українські неурядові організації.

Іншою тривожною подією стало недавнє використання поняття кандидата-двійника, тобто технічних кандидатів, які мають ті ж імена та прізвища, як відомі політики чи громадські діячі, які вже давно заявили про свій намір кандидувати на виборах у певних округах. Це сталося в кількох округах, де є кандидати від опозиції або незалежні кандидати.

УККА глибоко стурбований повідомленнями про залякування виборців. Один з таких випадків стався у 218-ій окрузі Києва, де кандидат від опозиції Володимир Ар’єв мав провести зустріч з виборцями. Перед зустріччю двоє невідомих кинули у натовп пакет із вибухівкою. На щастя, обійшлося без серйозних травм, проте такі випадки наводять на думку, що є сили, готові та охочі залякати виборців.

УККА вважає, що ці порушення і махінації можуть мати системний характер і є причиною для серйозного занепокоєння. Якщо на них не звернути увагу, вони можуть змінити результати парляментських виборів 28 жовтня. УККА наполегливо закликає уряд України виконати свої зобов’язання щодо вільних та справедливих виборів, закликає демократичне співтовариство націй уважно стежити за передвиборною кампанією та за виборчим процесом парляментських виборів.

Шановні дописувачі! Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Разом з прізвищами обов’язково подавайте повні імена осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті. В електронних листах просимо вказувати поштову адресу і телефон автора.

Редакція

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Янукович хоче торгівлі в СНД

СОЧІ, Росія. – 25 серпня відбулась зустріч Президента України Віктора Януковича з Президентом Росії Володимиром Путіним. В. Янукович заявив про зацікавленість в експорті високотехнологічної продукції в азійські країни і запропонував об’єднати зусилля на ринках Співдружности Незалежних Держав. Принципових угод у газовій сфері на переговорах досягнуто не було. *(„Інтерфакс-Україна“)*

Верховний суд Росії – проти українців

МОСКВА. – 23 серпня Апеляційна колеґія Верховного суду Росії підтвердила законність рішення про ліквідацію загальноросійської громадської організації „Об'єднання українців Росії“. Голова об’єднання Тарас Дудко підкреслив: „Дуже символічно, що рішення ухвалене напередодні Дня Незалежности України. Це стратегія, яка має знищити такі об’єднання, які гуртували національні сили, підтримували національну культуру не на „шароварному рівні“. 26 травня в Москві було ухвалено рішення про створення Українського конґресу Росії, який очолила представниця української громади в Якутії Любов Дяченко. *(УНІАН)*

Студентам не дали стипендій

КИЇВ. – 16 серпня на Майдані Незалежности Українська асоціяція студентського самоврядування та громадянська кампанія „Молодіжна варта“ провели акцію „Останні копійки студентської стипендії“. Вигукуючи „Поверніть студентам стипендію!“, учасники акції закликали прем’єр-міністра Миколу Азарова та міністра освіти Дмитра Табачника виплачувати студентам ті гроші, які були закладені для них в державному бюджеті. У серпні уряд не перерахував повну суму стипендій студентам Київського національного торговельно-економічного університету, Запорізького і Одеського національних університетів, Харківського авіяційного інституту та багатьох інших вищих шкіл. *(Українська інформаційна служба)*

Відхилено касацію Ю. Тимошенко

КИЇВ. – 29 серпня Вищий спеціялізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ не задовольнив касаційну скаргу Юлії Тимошенко, визнавши законним вирок, винесений їй у „газовій справі“. Суддя Станіслав Міщенко, зачитуючи результат розгляду касації, заявив, що докази захисту Ю. Тимошенко є безпідставними. На думку суду, її провина у перевищенні службових повноважень доведена Печерським райсудом Києва й підтверджена Апеляційним судом Києва. Призначене покарання, вирішив суд, відповідає тяжкості скоєного нею злочину. Під час оголошення цих слів у залі, де перебувало багато прибічників Ю. Тимошенко, пролунав вигук „Ганьба!“. Сама Ю. Тимошенко перебуває у харківській лікарні, куди її перевели з Качанівської колонії у травні. На засідання суду її не привесли. *(Бі-Бі-Сі)*

Форум закордонної молоді

ЛЬВІВ. – 40 молодих українців з 20 країн світу зібрались 28 серпня на Форум української молоді діяспори під гаслом „Сильна молодь діяспори, сильна Україна“. Вони поділилися своїм досвідом роботи у громадських організаціях, представили нові проєкти. Головна мета форуму, який триватиме до 1 вересня, – згуртувати молодих людей навколо розбудови української держави. Відомий економіст Богдан Гаврилишин з Швайцарії, фонд якого фінансує форум, вважає, що Україні потрібні кардинальні зміни у політичній, економічній, соціяльній структурі, і це зможе зробити нове покоління українців. Він порадив молодим людям з різних організацій зформувати групи, якими йти в органи влади, щоб там була „критична маса“ представників нового покоління. *(„Голос Америки“)*

АМЕРИКА І СВІТ

Республіканці визначили кандидата

ТАМПА, Фльорида. – 27-28-29 серпня відбувся з'їзд Республіканської партії, делеґати якого офіційно номінували Міта Ромні кандидатом на президента країни. Напередодні з'їзду М. Ромні обрав своїм партнером, тобто кандидатом на пост віце-президента, Пола Раяна, одного з наймолодших республіканських провідників у Конґресі, і цим здобув прихильність консервативного крила партії. Демократам кандидатура П. Раяна дала привід для критики, зокрема у зв'язку з його пляном реформування державної системи охорони здоров'я пенсіонерів. Результати найновіших опитувань громадської думки свідчать, що виборці покищо віддають перевагу Баракові Обамі, але його позиція загалом є досить вразливою через слабку економіку. *(„Голос Америки")*

Помер астронавт Ніл Армстронґ

ВАШІНҐТОН. – 25 серпня помер, на 83-му році життя, американський астронавт Ніл Армстронґ – перша людина, котра ступила на місячну поверхню. В липні 1969 року Н. Армстронґ очолив залогу космічного корабля „Аполон-11", ціллю якого була подорож на Місяць. 20 липня того року Н. Армстронґ зробив перший крок на поверхні Місяця. Разом зі своїм партнером Едвіном Олдрином він пробув на природному супутникові Землі майже дві з половиною години. Н. Армстронґ народився 5 серпня 1930 року в місті Вапаконета, Огайо. Служив у військовому летунстві, брав участь у Корейській війні. Після війни працював випробовувачем літаків, а в 1962 році увійшов до складу групи астронавтів NASA. Президент Барак Обама назвав Н. Армстронґа „одним з найбільших героїв Америки" *(„Кореспондент")*

В Єгипті – черговий переворот

КАЇР. – 26 серпня Президент Єгипту Мохаммед Мурсі звільнив з посади міністра оборони Гусейна Тантаві і начальника Генерального штабу Самі Анана. Водночас він скасував дію Конституційної деклярації, котра надавала єгипетському генералітетові широкі повноваження. Ці події оцінюються у світовій пресі, як справжній антивійськовий переворот. Але протиборство між ісламістами – переможцями президентських і парляментських виборів – і військовою верхівкою країни триває. Перші називають себе законно вибраною владою, котра представляє більшість народу, другі – захисниками світської держави і єдиною перешкодою на шляху утворення теократичного режиму. Щоб зміцнити своє становище, Президент М. Мурсі призначив собі віце-президента. Цієї чести вдостоївся Махмуд Меккі – колишній суддя, котрий заслужив репутацію непідкупної людини, борця за справедливість. *(„Голос Америки")*

Книга про смерть Осами бін Ладена

НЮ-ЙОРК. – 23 серпня телеканал „Fox News" повідомив, що в найближчі тижні очікується вихід книжки „Непростий день", яка розповідає про подробиці вбивства терориста ч. 1 Осами бін Ладена. Книжка підписана псевдом „Марк Овен", але насправді її написав нібито колишній морський піхотинець Мет Бісонет, один з учасників тієї знаменитої спецоперації. Після повідомлення про близький вихід цього видання Пентаґон заявив, що не давав дозволу на публікацію, і що за розкриття таємних даних М. Бісонетові загрожує кримінальне переслідування. Однак, автор передбачливо сам звільнився з військової служби. *(Lenta.ru)*

Нова мода в американській кухні

ВАШІНҐТОН. – Цими днями у столиці відбувся харчовий ярмарок, на якому десятки компаній представляли харчі, приготовані без застосування клейковини – рослинного білка, яки міститься у пшениці, ячмені та житі. Багато людей мають підвищену чутливість до цього продукту, їжа з ним викликає в них алерґію. Вживаючи харчі без клейковини, люди почуваються значно краще. Вже минулого року продаж харчів без цього білка зріс до понад 6 млрд. дол. *(„Голос Америки")*

НА ТЕМИ ДНЯ

Кіт і бабуся стали зброєю проти реґіоналів

Сергій Горицвіт

Незалежне видання „Дніпродзержинськ-online" повідомило, що на розташованому перед в'їздом на міст з правого на лівий берег Дніпра рекламному щиті вміщено фотографію миловидної бабусі з котиком на руках і написом „Взнала, що внук голосував за „реґіони" – переписала хату на кота". Люди посміхалися, розуміючи, що перед виборами кожен має право на свій розсуд висловлювати свої симпатії чи антипатії до різних політичних сил. А ось місцеву владу це чомусь зачепило за живе. Голова Дніпропетровської обласної адміністрації від Партії Реґіонів Олександер Вілкул категорично зажадав „розібратися з цим неподобством".

Спершу увечорі 13 серпня заклеїли верхню частину щита з словом „реґіони", а в ніч на 15 серпня бриґада з обласного центру демонтувала і знищила у Дніпродзержинську 15 щитів, що належали опозиційному кандидатові в народні депутати Віталієві Купрієві, який діяв у співдружності з кандидатом Максимом Голосним. Зникла бабуся з котом, а проти автора цього дотепного зображення М. Голосного порушили кримінальну справу. Після „серйозної розмови з високопоставленим чиновником" до реанімаційного відділення лікарні потрапила власниця рекламних щитів. Ось такою була відповідь місцевих провладних реґіоналів на жарт опозиційної бабусі та її пухнастого улюбленця.

Що недозволеного уздрів керівник обласної організації Партії Реґіонів у цьому зображенні, важко зрозуміти. Але він спровокував відгук навіть за межами України. Увесь світ дружно сміється з реґіоналів.

Майже одночасно за наказом місцевої влади було знищено ще один щит з написом: „Ми крадемо і брешем, а ви оберіть нас ще!". Критику, хоч безіменну, реґіонали чомусь сприйняли як натяк саме на них.

А тим часом соціяльні мережі щодня примножують зображення й текстівки на тему бабусі з котом. Бабусин котик став символом боротьби проти реґіоналів.

На одному з малюнків бачимо кота, який сповіщає, що відмовився від бабиної хати, бо у нього тепер дещо інші пляни. Ми бачимо його у військовій уніформі з кулеметом, а на броньовику написано: „На Межигір'я!". Є кілька малюнків, присвячених Вікторові Януковичеві, зокрема пародія на його всім добре знайомий заклик „Твоя думка – важлива! Почую кожного". Тільки народну масу зображують миші, а замість портрета В. Януковича зображено кота. Інший малюнок повідомляє, що нинішній президент, боячись поразки на виборах, теж переписав свої маєтки на кота.

Дісталося за „красномовність" і Миколі Азарову. На присвяченому йому малюнкові він говорить: „Узнав шо всі шото пєрепісивают на какогото кіта… Німагупонять", а внизу намальований не кіт, а морський кит. У відповідь на мовну провокацію реґіоналів написано: „Зробимо котячу мову другою державною!". Зображення кота в ході передвиборної боротьби сприймається як символ народної опозиції.

Отак після яєць та вінків В. Януковича та його команду стали атакувати тепер коти.

Одеса

Реклямний щит – призвідник скандалу.

Приклад Вікторові Януковичеві підказала бабуся-опозиціонерка. (Фото: „Дніпродзержинськ-online" та „Facebook")

В Одесі „покарали" україножерів

Сергій Горицвіт

ОДЕСА. – Одеська „Свобода", громадські організації „Сокіл" і „Демократичний альянс" біля обласної ради провели 16 серпня акцію на захист української мови і проти запровадження в Одеській області російської мови як реґіональної. На віче промовляв голова обласної „Свободи" Павло Кириленко. А далі „свободівці" у театралізованому дійстві подали портрети тих, хто уособлює діючий режим і українофобів на тлі російського герба. Тільки в центрі його зобразилирадянську червону п'ятикутну зірку з серпом і молотом, голови орлів замінили фотографіямиавторів мовного закону Сергія Ківалова і Вадима Колесніченка, Президента Віктора Януковича і прем'єра Миколи Азарова, а також одеських реґіоналів – губернатора Едуарда Матвійчука і заступника голови обласної радиОлексія Гончаренка. Потім на шиї цих зображень накинули петлі й „повісили" їх на імпровізованих шибеницях. Потім скинули на землю, розтоптали ногами і викинули на смітник.

Символічне „повішення" головних надхненників мовного закону. (Фото: Сергій Горицвіт)

„Зробімо особистими високі ідеали державотворення"

Вітання предстоятеля УГКЦ Святослава з нагоди 21-ої річниці Незалежности України

Дорогі в Христі!

Цього року ми знову маємо нагоду святкувати День Незалежности України. Це святкування вкотре заохочує подякувати Господеві, нашому Визволителеві, за дар свободи для нашого народу. Адже це один з найбільших дарів, який був даний кожному з нас нашим Творцем у момент створення людини на Божий образ і подобу, та становить беззаперечне право кожної особи.

У суспільному вимірі покликання до свободи виявляється у природному праві кожного народу на самовизначення та збереження своєї мовної й культурної ідентичности за допомогою власної держави. Державна незалежність України, вимріяна мільйонами наших попередників, окроплена кров'ю багатьох поколінь у боротьбі за здійснення цього споконвічного прагнення найкращих синів і дочок України, була вручена Господом Богом саме нам, їхнім нащадкам, 21 рік тому.

Позбавлений власної державности, український народ упродовж століть перебував під загрозою втрати власної самобутности та й самого існування через асиміляторську політику чужоземних правителів з їхніми заборонами читати, писати і навіть молитися рідною мовою. Мільйонами людських жертв довелося заплатити українцям у кривавому XX ст. за спроби утвердження химерних ідей нацистського „нового порядку" та більшовицької „диктатури світового пролетаріяту", які нехтували правами цілих народів, рас, релігійних спільнот, суспільних верств і самою гідністю людської особи. Гіркі плоди панування цих безбожних режимів та їхніх антигуманних ідеологій ми пожинаємо й досі.

У ці буремні роки наша Церква завжди перебувала зі своїм народом. Вона була йому матір'ю та вчителькою, порадницею та берегинею. Часто на захист сотень тисяч вбитих і депортованих, ув'язнених та катованих звучав лише голос її єрархів – Митрополита Андрея, Патріярха Йосифа. Саме ця Церква-мучениця готувала своїх дітей до сприйняття Божого дару Незалежности, картаючи за помилки та гріхи, навчаючи любити Бога і ближнього, незалежно від його етнічного походження чи релігійної приналежности, допомагала кривди терпеливо зносити, а образу з усього серця прощати. Саме Церква вчила у вірі ненависти істинно любити – любити Україну та уникати всякого зла.

Зі своїм народом наша Церква є і сьогодні. Ми закликаємо наших синів і дочок, а також усіх людей доброї волі любити свою Вітчизну та розбудовувати український світ – як у рідній державі, так і поза її межами. Цей наш національно-культурний простір ми будуємо тоді, коли протидіємо будь-яким спробам асиміляції, коли допомагаємо своїм співвітчизникам у всякій потребі, коли плекаємо власну національну свідомість, культуру та мову, коли шануємо свої культурні й релігійні традиції. Так ми наповнюємо поняття українського державництва та патріотизму сучасним реальним змістом.

Здобутою 24 серпня 1991 року Незалежністю ми сьогодні живемо, тому покликані її зберегти, примножити та розвинути в ім'я майбутнього нашого народу. На жаль, ми часто не усвідомлюємо, що кожний дар повинен бути належно сприйнятим тим, хто його вдостоївся. Разом із даром свободи й незалежности ми отримали й відповідальність за нього. Христос пригадує нам сьогодні, що „від усякого, кому дано багато, багато від нього й вимагатимуть; а кому повірено багато, від того більше зажадають" (Лк. 12, 48).

Дорогі в Христі брати й сестри! У цей святковий День Незалежности нашої Батьківщини прийміть від мене сердечні вітання та молитву. Закликаю всіх вас сьогодні взяти на себе особисту відповідальність за цей дар Незалежности для нашого народу, для неї з посвятою працювати та за неї гаряче молитися. Перейміmo сьогодні та зробімо особистими ті високі ідеали державотворення, якими горіли герої боротьби за державну незалежність та волю Церкви і народу. Святкуючи цей день, відчуймо, що Господь, наш Творець і Визволитель, є з нами. Станьмо відповідальними за кожен отриманий нами Божий дар – з вірою в те, що „коли Бог за нас, хто проти нас?" (Рим. 8, 31).

Благословення Господнє на вас!

Святослав
Дано в Києві, 14 серпня 2012 року

У парку „Київ в мініятюрі" є Патріярший собор УГКЦ

Марта Осадца

КИЇВ. – 18 серпня у парку „Київ в мініятюрі" предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук) благословив мініятюрне зображення Патріяршого центру УГКЦ, яке включає Патріярший собор Воскресіння Христового та адміністративний будинок. У освяченні взяли участь секретар Синоду єпископів УГКЦ Богдан (Дзюрах), духовенство, жертводавці та представники адміністрації парку.

„Це дуже символічна подія. Маємо надію, що через рік будемо освячувати Патріярший собор. Наступного року будемо святкувати 1025-ліття Хрещення Руси-України. Тож нехай це благословення буде передвісником великого освячення", – сказав у своєму слові Патріярх Святослав. Він подякував родині Токачів, яка з власної ініціятиви спричинилася до виготовлення і встановлення цієї мініятюри.

Парк „Київ в мініятюрі" відкрився 23 червня 2006 року. На площі мініятюрного міста відтворено відомі пам'ятки архітектури сучасного Києва. Виготовлення всіх макетів тривало майже чотири роки.

Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Святослав (Шевчук) з супроводом біля мініятюри Патріяршого центру УГКЦ. (Фото: Департамент інформації УГКЦ)

АМЕРИКА І СВІТ

Викривальна книжка про А. Меркель

БЕРЛІН. – 23 серпня колишній радник Канцлера Німеччини Гельмута Коля Ґертруда Гйолер репрезентувала свою книжку „Хрещена матір", присвячену сьогоднішньому керівникові німецького уряду Анґелі Меркель. На презентації авторка розповіла, як А. Меркель поступово обмежувала ролю парляменту, зокрема у процесі прийняття рішень щодо економічної кризи в еврозоні, а також у проведенні енерґетичної реформи. Як зазначає у своїй книжці Ґ. Гйолер, деякі рішення Канцлера А. Меркель мають тоталітарні ознаки, а заходи проти опозиції стають дедалі жорсткішими. Також авторка дослідження вважає, що за урядування А. Меркель межі між партіями почали стиратися, сама вона стала „канцлером усіх партій", а тепер претендує ще й на ролю „канцлера усієї Европи" *(„Кореспондент")*

В центрі Варшави – сліди репресій

ВАРШАВА. – В центральній частині польської столиці триває розкопування, ініційоване Інститутом національної пам'яті. Історики, археологи та судово-медичні експерти ексгумують останки закатованих у 1946-1950-их роках діячів антикоміністичного підпілля. Місце ексгумації відвідав Президент країни Броніслав Коморовський. Для нього, історика за фахом і учасника антикомуністичної опозиції, деякі відкриття стали несподіванкою. „Мене дуже вразило, що типовим способом убивства було не повішання, як ми вважали дотепер, а розстріл, причому у такий спосіб, як це робили в Катині – пострілом в потилицю", – сказав Президент Б. Коморовський. Досі розкопано тільки незначну частину масових могил на варшавському цвинтарі Повонзки. На більшості з них комуністи згодом хоронили зверху своїх діячів або влаштовували заасфальтовані алеї. *(„Радіо „Свобода")*

Стрілянина біля „Емпайр Стейт Билдинґу"

НЮ-ЙОРК. – 24 серпня Джефрі Джонсон, колишній дизайнер компанії „Газан Імпортс", котра розташована у хмаросягові „Емпайр Стейт Билдинґ" і виготовляє жіночий одяг, озброєний револьвером 45-го калібру, застрілив свого колишнього співпрацівника і ще декілька осіб поранив. Після цього він намагався втекти з місця злочину, однак, один з очевидців викликав поліцію. Коли двоє поліцiянтів наздогняли Дж. Джонсона, він почав стріляти у них і був убитий вогнем у відповідь. Загалом, крім 41-річного убитого, постраждали дев'ятеро осіб. *(Голос Америки")*

Антисиґаретна реклама – застрашна

ВАШІНҐТОН. – 24 серпня Апеляційний суд столиці постановив, що уряд США повинен відмовитися від вимог до тютюнових компаній розміщувати на сиґаретних пачках фотографії, котрі засвічують шкоду від куріння. На думку суду, уряд перевищує свої повноваження, намагаючись змусити курців зректися шкідливої звички. „Мова йде про безсоромні спроби збудити певні емоції і відлякати курців від куріння", – прокоментувала це рішення суду суддя Дженіс Роджер Бравн. Уряд країни плянував з 22 вересня запровадити закон, який зобов'язував би тютюнові компанії розміщувати на пачках сиґарет фотографії про тяжкі наслідки куріння. Виробники тютюну подали до суду: мовляв, цей закон порушує свободу слова. Раніше, 15 серпня, подібний закон прийнято в Австралії. Такі ж обмеження має намір запровадити уряди Великобританії, Індії, Канади, Нової Зеляндії і Норвеґії. *(Lenta.ru)*

Еспанія знов показуватиме кориди

МАДРИД. – Державне телебачення Еспанії повідомило, що 5 вересня, після шестирічної перерви, покаже пряму трансляцію бою биків у Вальядоліді. У ньому візьмуть участь відомі тореадори Хулiян Лопес, Хосе Марія Мансанарес і Алехандро Талаванте. Еспанське телебачення припинило показувати кориди в 2006 році. Соціялістичний уряд, котрий тоді перебував у владі, категорично виступав проти кориди. Народна ж партія, яка дістала більшість в парляменті в 2011 році, обстоює право суспільства на кориди. *(„Кореспондент")*

Земля – надійна перспектива України

Загальний скептицизм щодо сьогоднішньої України, яку „реґіональна" олігархічна зграя позбавляє доброї волі і збиває на цивілізаційне узбіччя, спонукає багатьох спостерігачів пророкувати для неї майбутнє жалюгідного сировинного придатку технологічно розвинутої частини світу. А тим часом Україна володіє такою „сировиною", котра може зробити придатком до себе багато інших країн, в тому числі й найтехнологічніших. Маємо на увазі її величезний хліборобський потенціял.

Це – вирішальна перевага, якщо врахувати, що людство почало XXI ст. з 1 млрд. голодуючих. Тобто ця проблема вже нині вкрай гостра. А що буде завтра? Чи спроможеться Земля прогодувати населення плянети, котре невпинно збільшується? А кількість земельних ресурсів на земній кулі обмежена, до того ж – їх не можна замінити жодними іншими ресурсами. І також далеко не вся земля є придатною для вирощування сільськогосподарських культур. Покищо головною причиною голоду є не відсутність запасів зерна, а те, що економічно слабкі країни не мають змоги купувати на світовому ринку продукти харчування. У структурі сімейного бюджету в бідних країнах частка продовольчих затрат перевищує 60 відс., тоді як у Німеччині – 17 відс., у США – 19 відс. А в країнах Дніпровсько-чорноморського субреґіону і Російській Федерації цей показник, через невисокі доходи населення, наближається до 70 відс., при цьому йдеться про переважне споживанням хліба, круп, картоплі.

Україна, яка володіє 30 відс. усіх світових чорноземів і все ще сприятливим кліматом, може відігравати, за висловом одного освіченого фармера, ролю „контрибютора міжнародної харчової безпеки" і дістати ефективний важіль геополітичного впливу.

Але спочатку належить подолати перешкоди на хліборобському шляху України від „може" до реального успіху. Проблема полягає в тому, щоб цей успіх стосувався всього суспільства, а не тільки пару десятків олігархічних родин, які вже давно, користуючись непідзвітністю влади перед народом і не чекаючи закону про вільний продаж землі, привласнили сотні тисяч гектарів земельних угідь. Як свідчить незалежна українська преса, всупереч мораторієві на продаж землі, третина орної ріллі вже перейшла в руки великих лятифундистів, і не лише українських. У той час, як загальна площа землі сільськогосподарського призначення становить близько 30 млн. гектарів, кільканадцять осіб володіють 10 млн. гектарів. „Наділи"окремих олігархічних родин доходять до 500 тис. гектарів, тоді як розмір середнього земельного паю не перевищує чотирьох гектарів.

Водночас, як свідчить сам Міністер аґрарної політики Микола Присяжнюк, на сьогоднішній день в Україні понад 6 млн. гектарів сільськогосподарських угідь не використовується взагалі.

І якщо формально мораторій на продаж землі ніби триває, а насправді він нічого не означає, то отже, господарські проблеми прямо проєктуються на проблеми політичні.

Земля повинна стати предметом ринку, але тільки після радикальної зміни влади в Україні, зміни її якости. Її завданням буде, по-перше, – не дозволити обезземелення українського селянства, по-друге, – залучити закордонні інвестиції в розвиток українського села, піднявши виробництво сільськогосподарської продукції на найвищий у світі аґро-технологічний рівень.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

Першопросвітителі дбали про мову

Станіслав Змієвський

У 1612 для Києво-Печерської друкарні в Радомишлі, Житомирська область було побудовано паперову фабрику. Ця подія дає нагоду відзначити 400-ліття книгодрукування наближеною до народної говірки українською мовою. Нині, коли мовні проблеми вкрай загострилися, коли громадськість б'є на сполох і стає на захист української мови, на часі пильніше придивитися до її витоків і становлення.

Києво-Печерська лавра з 1616 року приступила до видання книг. Засновником друкарні в Києві став син дяка львівської Успенської церкви Хоми з Рогатина, архимандрит Києво-Печерської лаври Єлисей Плетенецький (1550-1624). А перед цим у 1612 році він улаштував для потреб друкарні папірню в Радомишлі. Першим її керівником був лаврський економ Пантелеймон Кохановський, який відмовився присягати на вірність московському цареві. Більшість церковних і світських книг були надруковані у лаврській друкарні на виготовленому з льону, кропиви та коноплі дуже міцному радомишльському папері. Достеменно не відомо, коли папірня припинила свою діяльність, але папеpу за час її роботи виробили стільки, що його вистачило для книгодрукування до першої половини XVIII ст.

Пам'ятник Єлисеєві Плетенецькому. (Фото: Вікіпедія)

Архимандрита Є. Плетенецького його наступник Захарій Копистенський називав „батьком не тільки для Лаври, але й для всього українського народу". Саме Є. Плетенецький, згуртувавши навколо себе провідних церковно-культурних діячів, сприяв перетворенню Києва в культурний і політичний центр України. Очолюваний ним гурт інтелектуалів сприяв подоланню розмежування світського й духовного, проникненню світського в духовне, в народну мудрість, науку, філософію. Цей процес пов'язувався у них із зверненнями до української мови, яка все більше проникала в проповіді, повчання, сприяла українізації культури, піднятю національної самосвідомости народу.

Першими виданнями Києво-Печерської друкарні були „Часослов" для потреб школи, збірник святкових служб „Анфологіон", полемічна „Книга о вірі", бесіди Іоанна Золотоустого на 14 послань апостола Павла, „Толкування на Апокаліпсис". Не лише зміст цих книг, але й церковнослов'янська мова з численними українізмами, багате художнє оформлення мали на меті дати гідну відсіч публікаціям прибічників католицизму. „Тріодь пісна", крім церковнослов'янського тексту, містила тексти українською літературною мовою, що їх переклав Тарас Земка безпосередньо з грецького ориґіналу.

Та найціннішим з київських видань був „Лексикон славенороський" письменника, вченого, перекладача, друкаря Памва Беринди (мирське ім'я Павло), який цінував церковнослов'янську мову – словенoруську, як він її називав, але розумів, що для багатьох людей церковні проповіді залишаються незрозумілими, тому вважав, що церква має широко залучати живу, народну мову. Він вирішив зібрати й пояснити народною живою мовою книжні старослов'янські слова. Праця тривала понад 30 років. Нарешті 21 серпня 1627 року за власні гроші П. Беринда видав книжку, у якій було вміщено 6,982 статті про слова. Цей словник безліч разів перевидавали, він відіграв велику ролю у розвитку не лише української, а й російської, білоруської, польської, румунської лексикографії.

У XVII ст. українська мова зазнавала страшного нищення від сусідів-ворогів. У 1626 році Синод наказав Київському митрополитові позбирати з усіх церков України книги старого українського друку, а замість них завезти московські видання. Наступного року указом царя Михайла (першого з династії Романових) та Московського патріярха Філарета, що був його батьком і співправителем, наказано було книги українського друку зібрати й спалити. Цар Олексій у 1662 році звелів спалити геть усі примірники надрукованого в Україні „Учительного Євангелія" Кирила Ставровецького. А потім, укладаючи Андрусівську угоду з поляками, цей самодержець погрожував смертною карою авторам і видавцям українських книг, які їх називали „безчесними й злодійськими". Після Люблінської унії не припинялися гоніння на українські книжки, надруковані на території, підвладній Польському королівству. Навіть тримати вдома таку книжку заборонялося. Колонізатори, воюючи з українською мовою та книжкою, намагалася понизити рівень освіти та науки в Україні, знищити національний дух у культурі, побуті, суспільних взаєминах.

На мій погляд, 400-річчя першої папірні й майже одночасне створення друкарні у Києво-Печерській лаврі годилося б відзначити всенародно. А принагідно згадати добрим словом і першопросвітителів того часу Є. Плетенецького, П. Беринду та інших подвижників, які закладали підвалини українського книгодрукування, дбали про духовне збагачення народу.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Україна – держава чи колонія?

Україна – ніби самостійна держава на своїй землі, з усіми атрибутами культурної держави. Але 21 рік різні діячі безконтрольно грабували Україну і награбоване вивезли безкарно за кордон. Вони чужі українській ідеї, чужі українській мові й українському духові, ворожі до українства, до України, ніколи не будуть здатні підняти люд на будівництво повносилої України.

Може, тоді краще перенести Україну до Африки, де вже всі колонії стали самостійними державами? В короткому часі вони встановили управління (законодавче, виконавче і суддів), власну армію, дипломатичний корпус, освіту, всі інші ланки, необхідні для функціонування правової держави. Правда, не мали таких ненаситних сусідів, як Україна...

Як можна пояснити, що у найбагатшій країні Европи – Україні – людям, які цілий вік працювали в колгоспах чи на заводах, не стало грошей на жебрачу пенсію, робітникам і професіоналам – на заробітну платню, зате для колишніх катів невинних людей є гроші на тисячні пенсії. Інакше, як злочином, це не можна назвати. Я також не можу збагнути, як у такій адміністративно невпорядкованій державі, як Україна, у рекордному часі виросла купа мільярдерів, які розкошують заможніше, ніж колись єгипетські фараони!

Мозок нації – інтелектуалів і молодь – розігнали до чужих країн на фізичну працю, бо посередники за великі гроші нахвалялися необізнаним, що, мовляв, у чужих країнах „на вербі грушки родять“, не знаючи чи забуваючи Шевченкове „у чужому краю не шукайте, не питайте того, що немає ні на небі, а не тільки на чужому полі“. Шкода наших людей, наївних і одурених злочинцями.

Богдан Качор,
Ню-Йорк

У Чугєві проти української назви вулиці

До Чугуївської міської ради на Харківщині звернулись представники громадської ініціятиви „Героїка“ з пропозицією вшанувати у назві вулиці пам’ять генерал-полковника Армії Української Народної Республіки Миколи Юнакова. Дослідники українського визвольного руху висловили думку, що вулицю Карла Лібкнехта варто перейменувати на вулицю Миколи Юнакова. Пропозиція була винесена на розгляд відповідної комісії міської ради. Долю вулиці вирішили троє депутатів-реґіоналів, які вплинули на одноголосне рішення комісії про те, що вулиця Карла Лібкнехта повинна залишитися з цією назвою і перейменуванню не підлягає.

Генерал-полковник Армії Української Народної Республіки Микола Юнаків.

М. Юнаків (1871-1931) народився у Чугуєві, в родині генерала. Дід його був полковником Бузького Козацького війська. М. Юнаків зробив блискучу кар’єру в російському війську, але у 1918 році перейшов на службу до Української держави, був головою комісії з утворення військових шкіл, начальником Головної шкільної управи Військового міністерства, начальник Державної військової академії, в Києві, начальник штабу Головного отамана. Наприкінці листопада 1919 року був інтернований у Польщі, перебував на посаді радника Української дипломатичної місії у Варшаві, головою Вищої військової ради УНР. Жив у Тарнові, де й похований.

Павло Подобєд,
Київ

Пане Лозинський, перестаньте!

Перестаньте казати нам, з ким нам не зустрічатись. (Маю на увазі Вашу статтю „Як і з ким ми маємо святкувати День Незалежности“ у „Свободі“ від 24 серпня). Я читав її в Україні на інтернеті, саме 24 серпня, в День Незалежности, коли втішався прерізними заходами для відзначення цієї історичної дати – кінця тоталітаризму в Україні.

Ви писали своє звернення для членів Світової Конференції Державницьких Організацій, і я б на це не реаґував, але Ви також поширюєте Ваш заклик на „найширшу українську спільноту“, а це включає і мене.

Перестаньте казати мені, з ким зустрічатись. Пів століття тому Ваші ідеологічні предтечі намагались наказували, з ким не зустрічатись. (Тільки у самій „Свободі“ багато літрів друкарського чорнила пішло на дискусії і кивання пальцем у справі зустрічей з громадянами Совєтського Союзу.)

А я зустрічався. Не раз. І Ваші ідеологічні предтечі називали мене зрадником української справи. Я зустрічався, наприклад, з Дмитром Павличком, Іваном Драчем, Віталієм Коротичем. Прийшов 1989 рік – і Д. Павличко та І. Драч очолили революцію в Україні: Народний Рух за перебудову. В. Коротич виграв вибори до Верховної Ради СРСР з округу в Харкові і просував демократію в заскорузлому тоталітарному Союзі.

Тому Ваші попередники не мали рації 50 років тому і Ви не маєте рації сьогодні. Зрештою – Ви ж американець, а зустрічі– це одна з наших американських основних свобід.

Ростислав Хомяк
(зі Львова)

На Україні – переслідування мови

Найгірше сталося... Президент України Віктор Янукович підписав закон „Про засади державної мовної політики“ без всяких змін і зауважень. І це сталося на другий день після його зустрічі з представниками української інтеліґенції! Українцям дісталися тільки обіцянки, що до цього закону колись, в майбутньому, будуть прийняті якісь поправки.

Багатостраждальна українська мова! Скільки разів за останні століття її забороняли і обмежували! У 1720 році указом Петра I було заборонено книгодрукування українською мовою, у 1754 році Катерина II заборонила викладання українською мовою в Києво-Могилянській академії, у 1769 році Синод Росії наказав вибрати українські тексти з писаних церковних книг, вилучити букварі з тих навчальних закладів, які їх мали. У 1811 році було закрито Києво-Могилянську академію. На той час Україна мала 24 друкарні, Росія – дві. 1863 рік приніс так званий „валуєвський циркуляр“ про заборону випуску книг українською мовою, а 1876 рік – указ царя про заборону ввезення українських книжок з-за кордону. У 1884 році закрито всі українські театри, а у 1895 році заборонено українську дитячу книжку. У 1914 році Микола II видав указ про скасування української преси. За більшовиків переслідування поновилося. З 1929 року, після нетривалого періоду „українізації“, почалося нове гоніння на все українське. У 1938 році з’явилася постанова про обов’язкове вивчення російської мови, яка підрубала коріння усім національним мовам. Відтоді в СРСР постійно дбали про удосконалення вивчення і викладання російської мови в союзних республіках. Російську мову вивчали у дошкільних закладах і в школах від першої кляси. Працю викладачів російської мови оплачували на 15 відсотків більше, ніж працю вчителів національних мов.

А сьогодні, після 21 року незалежности України, до цього переліку слід додати 2012 рік, коли Президент незалежної України підписав закон, який експерти називають „смертним вироком українській мові“. Я закликаю всіх українців розмовляти тільки рідною українською мовою і керуватися в мовних питаннях виключно 10-ою статтею Конституції України. Мова наша живе і буде жити, незважаючи на заборони і переслідування!

Юрій Тисенко,
Дніпропетровськ

На стадіоні – за мову

15 серпня на новому стадіоні „Арена-Львів“ відбулася товариська гра між футбольними збірними командами України і Чехії. Під час цього поєдинку львівські вболівальники виступили на підтримку української мови.

Вони розгорнули величезний банер з зображеннями князя Ярослава Мудрого, гетьмана Івана Мазепи і Степана Бандери. Під портретами був напис „Мова – надбання тисячоліть“. На початку другої половини гри вони розгорнули ще один банер з написом „За мову – до кінця“. Під написом запалили вогники, які горіли декілька хвилин.

Багато вболівальників прийшли у вишиванках. Це вже традиція львівських вболівальників. Присутні гучними оплесками зустріли патріотичну ініціятиву молоді.

Зустріч закінчилася з нічийним вислідом – 0:0.

Марта Осадца,
Львів

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Короновано „Міс Союзівку-2013“

Соня Семанишин

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Вибори і коронування „Міс Союзівки-2013“ відбулися 11-12 серпня в Центрі української спадщини Союзівка. На цей титул претендували сім кандидаток.

Переможницею оголошена Катя Гошовська з Ню-Йорку, студентка Університету Фордгем Лінкольнцентру з спеціялізацією у виконавському мистецтві.

Першою княжною проголошена Юліяна Ганас з Мериленду, яка студіює мистецтво графічного оформлення в Університеті Товсон.

Другою княжною стала Христина Недільська з Ню-Джерзі, яка працює на Союзівці і навчається в Стейтовому університеті Ню-Палц в Ню-Йорку. Вона студіює журналістику з спеціялізацією на громадських зв’язках.

Нову „Міс Союзівку“ поздоровила її попередниця „Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон.

Учасники танцювального табору Роми Прийми-Богачевської (друга сесія) брали участь у танцях. Забава під гру ансамблю „На здоров’я“ тривала до пізньої ночі.

„Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон (зліва) вітає свою спадкоємницю „Міс Союзівку-2013“ Катю Гошовську.

Під час презентації „Міс Союзівки“ і її конкуренток (зліва): суддя Мая Лев, помічник головного управителя Союзівки Стефко Драбик, суддя Роман Гірняк, координатор імпрези Стефанія Гаврилюк, „Міс Союзівка-2012“ Ляля Чопівська-Бенсон, друга княжна Христина Недільська, перша княжна Юліяна Ганас, „Міс Союзівка-2013“ Катя Гошовська, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, скарбник Українського Народного Союзу Рома Лісович, суддя Лідія Чопівська-Бенсон.

Квіти весни України – фотовиставка на Союзівці

Левко Хмельковський

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 20-22 липня на Союзівці відбулась виставка світлин київського фотомистця Володимира Кліщевського „Першоцвіти України“. Фундаторами виставки стали Посольство України в США, Генеральне консульство України в Ню-Йорку, Український Народний Союз.

До виставки видано проспект, у якому Валентина Ставицька розповідає про мистця: „Володимир Кліщевський, 1963 року народження, створює картини в стилі магічного реалізму. Дитинство його пройшло на околицях Києва, серед чарівних природних краєвидів. Це вплинуло на творчі вподобання художника. Його твори просяйнуті світлом, розчиненим у природі, відлунням правдивих сюжетів казок, леґенд і мітів, втілених у звичних і неординарних рослинних, пташиних і тваринних образах, етюдах і пейзажах“.

В Україні видано фотоальбом В. Кліщевського „Першоцвіти України“, який налічує близько 300 творів, зроблених художником упродовж 2009-2012 років. Виставка презентувала невелику частину альбому. Перші весняні квіти України – така фабула цієї колекції. Деякі види, представлені на виставці, досить рідкісні в Україні. Це рослини північних поліських лісів і південних степових луків, карпатських полонин і кримських гір України – підсніжники, проліски, першоцвіт весняний, крокуси, фіялки, сон-трава, брандушка, еритроній, ряст, анемони, цикламен, горицвіт та інші.

Особливістю фотоживопису В. Кліщевського є прагнення автора передати сокровенні людські почуття через рослинні образи, для яких неприйнятне будь-яке фальшування. Його картини розсіюють довкола невловиме світло. Виразні й витончені штрихи майстра фіксують присутність неба на землі, щедру кольорову гаму щирих емоцій і створюють відчуття неповторного свята, легкости земного буття.

Фотовиставку Володимира Кліщевського оглядають віце-консул України в Ню-Йорку Ольга Іванченко (зліва) та скарбник Українського Народного Союзу Рома Лісович. (Фото: Левко Хмельковський).

Рекорд на День...

(Закінчення зі стор. 2)

– Ми вітаємо українців з їхнім Днем Незалежности, ми раді, що вони святкують, що в них піднесений настрій“.

На Майдані стоїть дівчина у золотавій сукні під старовину і з пофарбованим золотавою фарбою обличчям. Вона стоїть нерухомо, як пам’ятник. Такі „скульптури“останнім часом почали масово з’являтися на вулицях Києва. Якісь хлопці фотографувалися поруч з дівчиною, і вона їм вклонилася. Поклали їй у скриньку десятигривневу купюру. Її звуть Олександра. Вона закінчує Академію внутрішніх справ і незабаром піде працювати у міліцію. Сукню пошила сама, стилізуючи під старовину. Вона стоїть так на вихідних і за день заробляє до 500 грн. „Це моє гобі таке, – каже вона, – а на День Незалежности взагалі гріх не вийти і не порозважати людей“.

На Хрещатику, який у цей день закритий для транспорту, вправляються велосипедисти, автомобілісти і мотоциклісти. Баскетболісти на кількох майданчиках змагаються у вуличний баскетбол.

Громадська організація „Червоний хрест“ безкоштовно міряє тиск крови усім бажаючим. Я поміряв, у мене – норма. Хвилювання і враження цього дня не вплинули на моє самопочуття.

Союзівка – учителям, учителі – Союзівці

Любов Дмитришин-Часто

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – Від 21 липня до 4 серпня на гостинній Союзівці працював, уже 28-ий рік підряд, семінар для професійного вдосконалення учителів Шкіл Українознавства, що діють на східньому узбережжі США.

Цей чарівний куточок українства в Америці кожного літа повертає нашу пам'ять до рідних Карпат. „Верховино, мати моя, вся краса твоя чудова у мене на виду...". Кетскільські гори з висоти Союзівки – мов на долоні. Вранці між ними, так само, як в Карпатах, зависає молочнистий туман, так само „гори димлять"...

Ця подібність так вражає, ніби й справді між віддаленими на тисячі миль горами є якийсь невидимий зв'язок. І він справді є, він вособлений у дорогій Союзівці, яка за 60 літ активної української присутности стала частинкою життя тисяч українських родин на Північно-американському континенті. Тут наші Карпати, наша маленька Україна, наша національна перлина в Америці.

Нині Союзівка потребує загальногромадської допомоги, бо нелегко рятувати від старіння, як людину, так і всяку будівлю. А врятувати треба, бо, залишившись без Союзівки, заникне одна з найважливіших сторінок українського життя, бо Союзівка – це наша, українська, історія, наше серце, що пульсує в ритмі української культури.

Цьогорічний Учительський семінар був присвячений історії і культурі Київської Русі, іншими словами – самобутнім початкам української державности, без котрих не було б нині нас, української нації. Хоч ми втратили багато територій, що колись належали до могутньої Київської Русі, але не втратили історії, й вона залишається актуальною для вивчення, для все глибшого усвідомлення. Вона промовляє до нас, нинішніх українців, великим поученням – бути єдиними, відмовитись від усяких міжусобиць за владу, за місце, за багатство, а віддати всі сили й розум для добра рідної землі. Бо, розпорошивши сили, можемо зникнути з карти світу, як уже зникло багато народів.

Україна нині – на межі втрати рідної мови з вини чужинців та їхніх прислужників, яничарів, які за власні вигоди продають рідну Матір-Україну. Уже прийняли закон про „нові" засади мовної політики, який дозволить нашим споконвічним ворогам витіснити українську мову з України, замінивши на „общепонятний язик", таким чином чужоземна меншість закріпить свою мову в нашій країні, щоб знову перетворити незалежну Україну в колонію.

Саме в дні Учительського семінару було ухвалено цей підступний документ, і учасники, сповнені глибокого обурення, надіслали до Президента України, нікудишнього ґаранта Конституції, звернення з вимогою зупинити ці ганебні спроби поставити на коліна корінну націю.

В часі семінару учителі щиро молилися до свв. Ольги і Володимира – покровителів нашої землі на небесних висотах. Ми намагалися наполегливо вникнути в процеси формування Київської Русі, щоб дістати правдиві знання про початки нашої рідної землі – України. Якби всі молоді українці вивчали історію не з обов'язку студента скласти іспит, а зі справжнього зацікавлення до рідної історії й з обов'язку боронити свій народ від сучасних завойовників, вони неминуче прийшли б до висновку, що боротьба за збереження рідної мови є обов'язковою та неминучою, що повернення до української мови в розмовний формі є першоосновою, бо поки народ вживає свою мову всюди і кожночасно, відкидаючи свідомо мову завойовників (давніх і новітніх), доти такий народ ніхто не зможе знівелювати, яких би хитрих сітей не сплітав навколо нього.

Глибокому вивченню нашої давньої епохи сприяла сама побудова навчального процесу: проф. Юрій Гаєцький подавав, надзвичайно цікаво, давню історію, академік Євген Федоренко – літературу, проф. Ігор Мірчук – стародавнє мистецтво, іконопис та архітектуру, д-р Володимир Боднар висвітлював географію того часу, тобто нагадував про землі і племена, які згодом утворили український народ.

В усіх рефератах, підготовлених слухачами Учительського семінару, звучала тема потреби єдности на нашій рідній землі, спираючись на історію та літописи, що залишились з часів Київської Русі. Київський князь Володимир Мономах, літописці застерігали майбутні покоління від розбиття, яничарства, бо від цього приходить велика руїна.

Темі єдности народу присвятила свій реферат директор Школи Українознавства в Йонкерсі, Ню-Йорк, Світлана Хмурковська, аналізуючи „Поучення дітям" Володимира Мономаха: „...Сидячи на санях пишу вам це письмо", тобто перед смертю намагається великий князь Київської Русі застерегти своїх дітей, майбутніх князів, від міжусобних чвар, та весь нарід – від вчинків, які могли б порушити рівновагу життя в державі.

Завікавлення учасників курсів до давньої епохи нашої держави було таке щире, що теми висвітлювались з різних сторін. Оля Михайлюк, вчителька з Філядельфії, і Люба Мельник з Випані, Ню-Джерзі, широко представили літопис „Слово о полку Ігоревім", характеризуючи цю чудову писемну пам'ятку з різних сторін, але наголошуючи головну тему її – ніколи не будете подолані ворогом, якщо будете єдині! – саме так закінчує свій чудовий твір древній поет, у сльозах оспівуючи поразку князя Ігора.

„Галицько-Волинський літопис" характеризували Олександра Савка з Бафало, Ню-Йорк, та Мар'яна Теліщак з Йонкерсу, „Патерик Печерський" – Марія Поліщук з Джерзі Ситі, Ню-Джерзі. Мистецьким характеристикам писемної творчости Київської Русі був присвячений реферат Володимира Думальського з Ню-Гейвену, Конектикат, „Література Київської Русі"; Любов Часто з Джерзі-Ситі дослідила тему „Початки літературної творчости в Київ-

(Закінчення на стор. 12)

Учасники та викладачі Учительського семінару на Союзівці (зліва) у першому ряді: д-р Володимир Боднар, д-р Євген Федоренко, Олександра Савка, Любов Дмитришин-Часто, Світлана Хмурковська, проф. Юрій Гаєцький, мґр. Наталія Боднар; другий ряд: Оля Михайлюк, Оксана Пилипів, Любов Мельник; третій ряд: Володимир Думальський, Мар'яна Пухняк, Марійка Поліщук.

У Львові відзначили 100-ліття Пласту

Начальний пластун Любомир Романків (другий справа) та члени пластового проводу.

Юнаки і юначки зі своїми курінними прапорами.

У Львові відзначили...

(Закінчення зі стор. 1)

чистості відбуваються саме у Львові, найбільшому україномовному місті у світі, де й був 100 років тому заснований Пласт.

Також були зачитані привітання від місцевої влади.

Л. Романків запалив вогонь на честь героїв-пластунів.

Найпочесніша відзнака Пласту – Залізний Хрест героям-пластунам – була посмертно вручена Василеві Бандері, Олексі Бандері, Олексі Гасинові, Дмитрові Грицаєві та іншим. Усього було нагороджено 15 осіб. Нагороди за них отримали представники їхніх родин. Серед нагороджених був син Головного командувача Української Повстанської Армії генерала Романа Шухевича – Юрій Шухевич. Протягом року цю нагороду повинні отримати всі вписані до пластового мартирологу.

Хустка Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі (ЮМПЗ).

На закінчення урочистого відкриття був встановлений національний рекорд – „Найдовший ланцюг з пластових хусточок". Пластуни стали в коло на площі і зв'язали свої хусточки, утворивши з них ланцюг, який символізував тяглість і єдність Пласту. Ланцюг вийшов довжиною 392 метри і 30 сантиметрів. Рекорд зафіксували представники Національного реєстру рекордів України і вручили пластунам грамоту, котра підтверджує встановлення рекорду.

Насамкінець була зроблена унікальна спільна фотографія всіх учасників святкового дійства.

Одразу після урочистостей у храмі апостолів Петра і Павла посвятили свої курінні прапори три старшопластунські курені – „Лісові чорти", „Вовкулаки" та „Сіроманці". Освячення здійснив Владика Гліб Лончина – член куреня „Лісові чорти". Пластуни виконали традиційну пісню „Прапоре наш", котра є гимном куреня „Лісові чорти" і була написана у 1929 році спеціяльно для посвяти прапора, який був першим старшопластунським прапором.

Усі освятили копії своїх прапорів, оригінали яких, як і раніше, будуть зберігатися в США.

Освячені копії прапорів були спеціяльно пошиті до 100-ліття Пласту і відтепер будуть використовуватися представниками куренів в Україні.

Увечорі у таборі відбувся концерт та представлення країн-учасниць ЮМПЗ.

20 серпня почалися „активітети" у молодших пластунів. Натомість пластуни-сеньйори і старші пластуни розпочали серію круглих столів, об'єднаних темою „Пласт заради майбутнього. Місія і виклики в XXI столітті". Зокрема відбувся круглий стіл на тему „Пласт – шлях до громадянського суспільства".

23 серпня в семінарії св. Духа відбулася міжнародна конференція, присвячена 100-літтю Пласту.

19-25 серпня в Українському Католицькому Університеті відбулася виставка „Пласт в мистецтві. Мистецтво в Пласті".20 серпня, Центральний державний історичний львівський архів України, фундація „Андрей" та журнал „Пластовий шлях" відкрили виставку „Митрополит Андрей Шептицький та Пласт", на якій представлені унікальні архівні документи і матеріяли з історії становлення, розвитку та діяльності Пласту. Окрему групу становлять світлини засновників Пласту, пластунів та мецената Пласту Митрополита Андрея Шептицького.

Це просто чудово, що Духовна Семінарія віддала свою територію під територію ЮМПЗ, створивши там чудові умови для тренувань та відпочинку пластунів.

На закінчення святкування 100-ліття Пласту, в День Незалежности України 24 серпня, пластуни орґанізували для львів'ян велике скавтське містечко біля пам'ятника Королеві Данилові.

Учасники ЮМПЗ на Личаківському цвинтарі, де стоїть пам'ятник „Пластунам, що не зломили своїх присяг".

На 100-ліття Пласту

Микола Латишко

Сто років – це вік!
Це життя і змагання людини,
Це любов і присяга, і лік,
Це служіння своїй Батьківщині.
Це пластунське могутнєє СКОБ,
Для майбутности гарт і посвята,
Для здавання тяжких усіх проб,
Де змагаються хлопці й дівчата.
Україна у всіх нас одна.
Ви присягу складали Вкраїні і Богу,
Вам дорога життя не трудна,
Ви не зрадили Неньки і Бога.
І пройдуть ще століття, віки –
Сильно, Красно, Обережно і Бистро,
Пригадають вам юні роки,
Прославляючи СКОБ урочисто.
Табори, уніформи й пісні,
Усі жарти і радість, і шатра,
Пригадають в майбутнії дні,
Як палала пластунськая ватра.
В Україні, чи десь
Несете ви, як днесь,
Прапори синьо-жовті й лілеї,
За відзнаку Пласту,
Таку гарну, просту,
Ви боролися всюди за неї.
Присягались діди, присягались мами,
Присягаються їхні вже внуки,
Покоління ідуть і прапори несуть,
Перебравши в могутнії руки.
Ось пройшло вже сто літ,
Для Пласту – це політ,
Гартування до змагу Народу,
Що вели Пластуни,
В час тяжкої війни,
Щоб здобути Вкраїні свободу.
Вам майбутність гряде!
Вас вітає вже вільна Держава,
А за вами весь нарід іде,
І могутньо звучить: Слава вам, Слава!

У Львові відзначили 100-ліття Пласту

Пластуни маршують вулицями Львова. (Фото: Марта Осадца)

Проголошення встановленого рекорду „Найдовший ланцюг з пластових хусток".

Пластунки-сеньйорки з США на ЮМПЗ.

Юнацтво на Личаківському цвинтарі.

Промовляє Стефан Романів, генеральний секретар Світового Конґресу Українців.

Пластуни тримають портрети героїв-пластунів, кому посмертно вручено Залізний Хрест Пласту.

Табір СУМ відбувся у Великобританії

Учасники табору Спілки Української Молоді на оселі „Тарасівка“.

о. Євген Небесняк

ДЕРБІ, Великобританія. – Спілка Української Молоді (СУМ) у Великобританії щороку, влітку, організовує на оселі „Тарасівка“ таборування своїх членів. Перед 64-им виховно-відпочинковим табором, який розпочався 5 серпня, відбулися у липні технічний, провідницький і спортивний табори. 5 серпня 180 таборовиків зібралися на головному майдані перед таборовою каплицею, щоб підняттям сумівського стягу під заклик „Вгору прапори!“ дати почин двотижневому таборуванню.

Табір суменят, наймолодших членів СУМ, проводився у першому тижні виховно-відпочинкового табору, що цього року проходив в пам’ять героїв Української Повстанської Армії під гаслом „Ми йдемо в бій до перемог, бо з нами правда, з нами Бог!“. Табір був присвячений 70-ій річниці створення УПА.

Крайова управа СУМ довірила голові таборової комісії Анні Федечко проведення таборів. До проводу табору увійшли Івась Канюка, Стефан Яєчник, Мирослава Кохан, Рома Мельник, Франк Панасюк, Йосип Купранець, Мирослава Терлецька, Матвій Бджола, Данило Барський, медична сестра Марія Дзюба і капелян СУМ о. Євген Небесняк.

6 серпня таборовики і гості вітали Екзарха Української Греко-Католицької Церкви у Великобританії Гліба Лончину, який відслужив Літургію, під час якої виголосив проповідь українською та англійською мовами. Після Служби Божої Владика відвідав приміщення й площу „Тарасівки“, вислухав розповіді виховників про діяльність СУМ та мету таборів.

Упродовж першого тижня таборування на „Тарасівку“ завітали сумівці-друзі з Канади – Зенон Чиж та Андрійко Семанюк, які розповіли таборовикам про СУМ в Канаді. Іншим поважним гостем, який затримався на тиждень на таборі і проводив гутірки про УПА та на політичні теми, був голова Союзу українців у Великобританії Зенко Ластовецький.

Гутірки чергувались з виїздами молодшого юнацтва до лещатарського клюбу „Swadlincote“, старшого юнацтва – до „Пейнтбольного клюбу“, де таборовики грали у війну, стріляючи один в одного кульками з фарбою з тактичного маркера.

Під час Олімпійських ігор в Лондоні молодше юнацво і суменята також провели свої Олімпіяди. 25 переможців в окремих видах спорту були нагороджені золотими медалями.

Головною подією тижня стала протестна акція таборовиків під гаслом „Захищай українську мову!“ проти підписання Президентом України Віктором Януковичем так званого „мовного закону“, що ставить російську мову нарівні з державною українською мовою. Під час спільного фотографування деякі таборовики тримали транспаранти з текстами протесту. Цю фотографію опубліковано в „Українській думці“.

Останнього вечора відбулась традиційна ватра, при якій таборовики виступали в кумедних скетчах, які перепліталися з українськими веселими піснями.

На другий тиждень таборування молодь влаштувала концерт, що складався з точок, підготовлених упродовж попереднього тижня. Присутніми на залі були батьки, дідусі й бабусі таборовиків. Молодше юнацтво заспівало пісні „Тарасівка“ мого авторства та „Була киця“. Оригінальним був танець „Сумівський марш“ у виконанні старших юна-

(Закінчення на стор. 13)

Союзівка – учителям...

(Закінчення зі стор. 9)

ській Русі“; Оксана Пилипів з Випані – „Перекладне письменство“.

До початків світської літератури в Київській Русі звернулася Мирослава Пухняк з Йонкерсу, охарактеризувавши твір „Життя і ходіння Данила, руської землі ігумена“ і наголошуючи на широті і багатстві описів подорожі до Святої землі. Дивується ігумен з міста Єрусалиму, побудованого у формі хреста, з того, що немає тут жодної криниці, а все росте і буяє – посієш одну кадь зерна, а виросте 90. Він описує рослинність і тварин на узбережжях Йордану, красу природи. Тому цей твір був дуже почитний і в пізніші часи, не менш цікавим він є і для нас, коли світ так змінився.

На високому рівні знань були підготовлені реферати з образотворчого й архітектурного мистецтва в Київській Русі. З великим знанням про Оранту – Божу Матір говорила О. Савка, М. Теліщак – про Софію Київську, О. Пилипів – про іконостас, так само й інші.

Цікавою була екскурсія на виставку Трипільської культури, яка діє під егідою Фонду „FRAC“, під керівництвом мистецтвознавця Ірини Форостяк.

У неділю між двома тижнями вчителі були присутні на Панахиді в пам’ять жертв Голодомору в каплиці на Союзівці й поклали до хреста вінок. А на закінчення навчання учасники Учительського семінару підготували концерт за темою навчання, вживаючись в образи князів Київської Русі. (За костюми велика подяка Роксоляні Лещук, мистецькому керівникові творчої групи при церкві у Випані).

У цих костюмах вчителі зробили подарунок Союзівці – виступили перед дітьми з літніх таборів, які саме мали святковий обід на „Веселці“, закликаючи їх пам’ятати „звідки пішла Руська (українська) земля, хто в Києві почав перше правити і звідки Руська земля стала бути“.

Щиросердечна подяка була висловлена усім, хто фінансово причинився до практичної організації 28-го Учительського семінару на Союзівці, а це – Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Ню-Йорку, Фундація Українського Вільного Університету в Ню-Йорку, Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч“ в Чикаґо три її філії – в Нюарку, Джерзі-Ситі і Випані, а також Фонд „Спадщина“ в Чикаґо, Кредитова Кооператива СУМА в Йонкерсі, Українська Національна Федеральна Спілка в Ню-Йорку.

Також окрема подяка адміністрації та обслузі Союзівки на чолі з Сонею Семанишин, які були привітними, гостинними, приймаючи водночас і гостей, і дітей-таборовиків, і студентів з України, які допомагали в обслуговуванні.

До наступної зустрічі на Союзівці!

Український фестиваль відбувся в Ореґоні

Богдан Ліський

СПРІНҐФІЛД, Ореґон. – 18 серпня на подвір'ї Української католицької церкви Різдва Богородиці відбувся традиційний український фестиваль, який організував, як і всі попередні, священик о. Ричард Янович при допомозі парафіян.

На фестивалі виступив танцювальний гурт „Веселка", котрий налічує близько 60 членів віком від чотирьох років і старших. Він двічі виконав культурно-мистецькі програми, одну – до полудня і другу – після полудня. Кожна тривала по дві години.

Відкриття фестивалю складалося з вітання присутніх хлібом і сіллю та хореографічною композицією на музику державного гимну „Ще не вмерла Україна". Потім були показані гуцульські, буковинські, полтавські танці, а також „Козачок" та „Гопак".

Інструкторами-хореографами танцювального гурту „Веселка" в цьому році були Калина, Зак і Левко П'ясти з Боземану, Монтана.

Перший український фестиваль відбувся в Спрінґфілді в 1990 році під назвою „Український день", у співпраці з кількома департаментами міста та місцевими підприємствами. До 2001 року він був набагато більшою культурною подією, тому що, крім гурту „Веселка", виступали й інші українські колективи та музиканти. Фестиваль до 2001 року відбувався в центрі міста, а в наступні роки – на подвір'ї церкви.

Організатор свята о. Р. Янович сказав: „Цікаво, що цю найбільшу і найстаршу українську культурну подію в Ореґоні, в основному, готують парафіяни, більшість з яких не має українського походження. Вони готові разом зібратися на свято, якщо українська громада в Ореґоні вже не зможе зробити це самостійно. Наші діти люблять українські танці, тому ми раді, що можемо надати їм можливість виступити на сцені. Вони з нетерпінням чекають цієї події щороку".

Під час фестивалю його відвідувачі мали можливість спробувати страви української кухні, купити сувеніри, ікони, розглянути інтер'єр церкви, дізнатися про обряди східнього християнства.

На площі перед сценою фестивалю.

Хореограф Левко П'яста з наймолодшими танцюристами гурту „Веселка".

Вручено стипендію ОДВУ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – При Центральній управі Організації державного відродження України (ОДВУ) створено стипендійний фонд для учнів 10-12-их кляс українських шкіл у США. Цьогорічна тема конкурсу була „Олег Ольжич як націоналіст і поет – для становлення сучасної Української держави".

Перше місце в конкурсі виграла учениця 11-ої кляси „Нашої української рідної школи" у Філядельфії Анастазія Камінська, котра на закінчення шкільного року 9 червня одержала від голови Центральної управи ОДВУ Олександра Процюка та члена стипендійного комітету д-ра Нестора Зарічного чек на 1,000 дол.

З початком шкільного року вибрана тема буде вислана до шкіл, щоб учні могли взяти участь у конкурсі.

ОДВУ

Під час вручення стипендії (зліва): Анастазія Камінська, Олександер Процюк і д-р Нестор Зарічний. (Фото: Леся Стецина)

Дипломатка Таня Хомяк-Сальві відзначена урядовою нагородою

БРЮСЕЛЬ – Таня Хомяк-Сальві, радник у справах громадської дипломатії Посольства США у Бельгії, на закінчення свого призначення дістала високу нагороду Державного департаменту, так звану „Superior Honor Award".

Т. Хомяк-Сальві працює в американській дипломатії з 1993 року, після закінчення магістерських студій в Школі дипломатії і права ім. Флечера в Університеті Тафтс біля Бостону.

Три роки тому вона перейняла посаду радника у справах громадської дипломатії і, як зазначено в документі, котрий підтверджує її нагороду, відразу приступила до завдання змінити погляди бельгійської громадськости на Сполучені Штати й американську закордонну політику.

Серед іншого, вона і її команда протягом трьох років аранжували відвідини і виступи американського Посла Говарда Ґатмана в усіх бельгійських муніципалітетах (а їх 589).

Окремо в оголошенні про нагородження згадано відзначення в Бельгії, під керівництвом Т. Хомяк-Сальві, 10-ої річниці теракту в Ню-Йорку 11 вересня 2001 року: „Брюсельська катедра була заповнена 2,000 присутніх, серед них були члени королівської родини, чільні представники ділового, політичного, релігійного, дипломатичного, академічного і медійного світів. Усі прийшли, щоб разом згадати страшні події з-перед 10 років та щоб відзначити спільну візію примирення". В цій церемонії словесні виступи переплітались з „Реквіємом" Вольфґанґа Амадея Моцарта у виконанні оркестри і великого хору хлопчиків. „Все це, підкреслено в тексті відзначення, було наслідком роботи талановитого дипломата Тані Хомяк-Сальві".

В серпні Т. Хомяк-Сальві повертається до Вашінґтону на нову посаду в Державному департаменті. Дипломатка одружена з адвокатом Лукантоніо Сальві і виховує двох хлопчиків, п'яти і восьми років. Т. Хомяк-Сальві народилася в Ню-Йорку, вищу освіту здобула у Університеті Вірджінії (міжнародні стосунки) і в Школі Флечера (право і дипломатія). Вона і її сини є членами Українського Народного Союзу.

Протягом своєї дипломатичної кар'єри Т. Хомяк-Сальві працювала в Алмати (Казахстан), Лондоні, Варшаві, в американській місії при Об'єднаних Націях у Ню-Йорку та у Вашінґтоні.

Посол США у Бельгії Говард Ґатман (справа) вручає високу дипломатичну нагороду Тані Хомяк-Сальві. (Фото: Посольство США в Бельгії)

Табір СУМ...

(Закінчення зі стор. 12)

чок. Суменята виступили з точкою „Годинник-гопак".

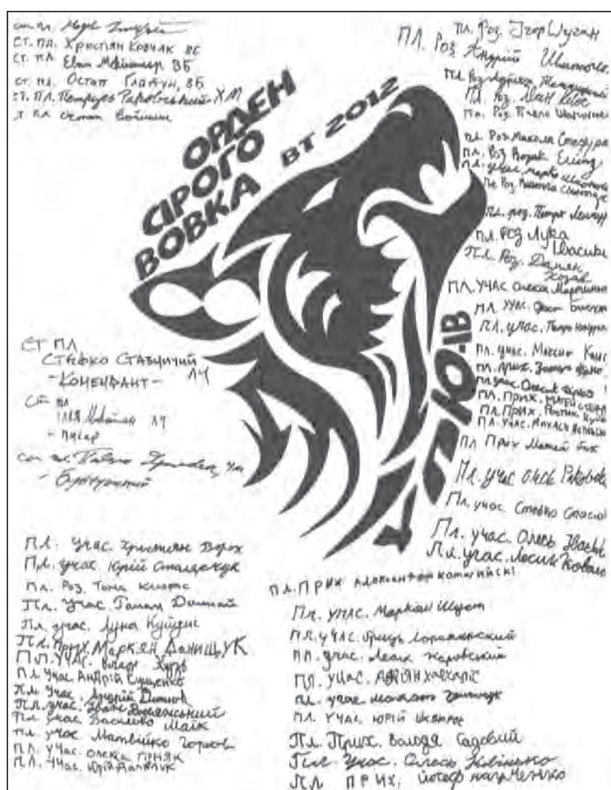
Другий тиждень проходив за програмою першого: гутірки, прогулянки поза табором, змагання з футболу з командами міста Дербі.

С. Федечко та Софія Панас-О'Браєн видали таборову газетку „Юнацький клич", що був надрукована у професійній друкарні.

Прощальний вечір, 17 серпня, після благословення фруктів з приводу наближення свята Преображення Господнього, також був вдалим. Христина Захарко, Оксана й Наталка Демчуки підготували велику таборову залу.

Під час вечері поодинокі рої дякували ройовим та членам команди за їх невтомну працю з таборовиками. Харчування у таборі було насправді дуже добре. Марія Копчик, Оля та Ксеня Смадичі подбали, щоб таборовики їли смачно.

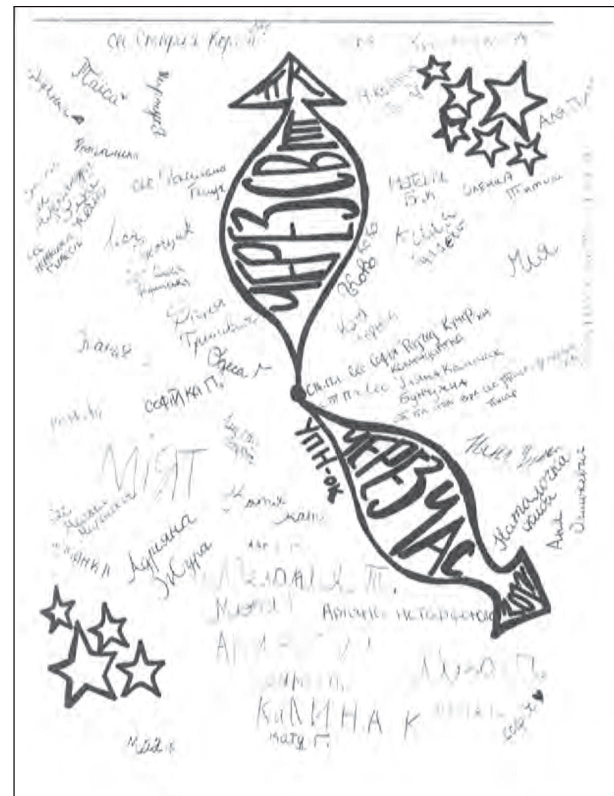
Привіти з пластових таборів

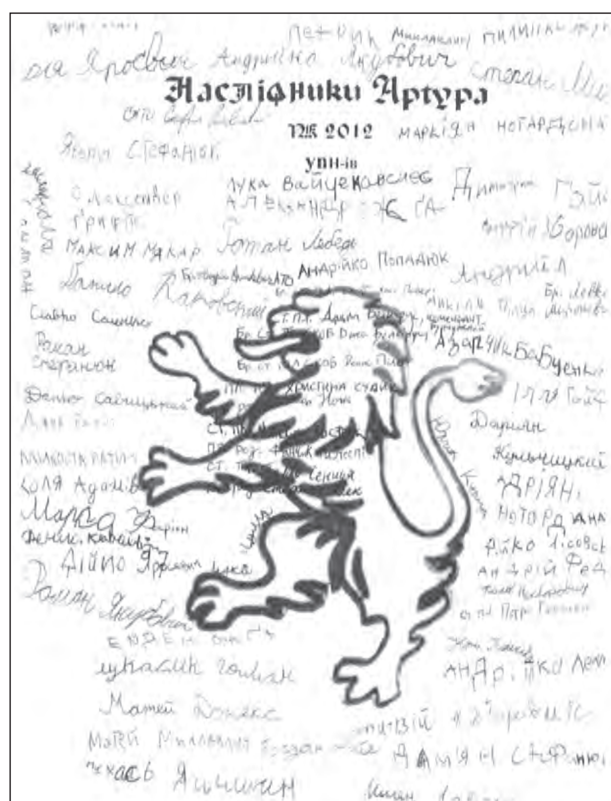
Табір юнаків „Орден сірого вовка" на оселі „Вовча тропа".

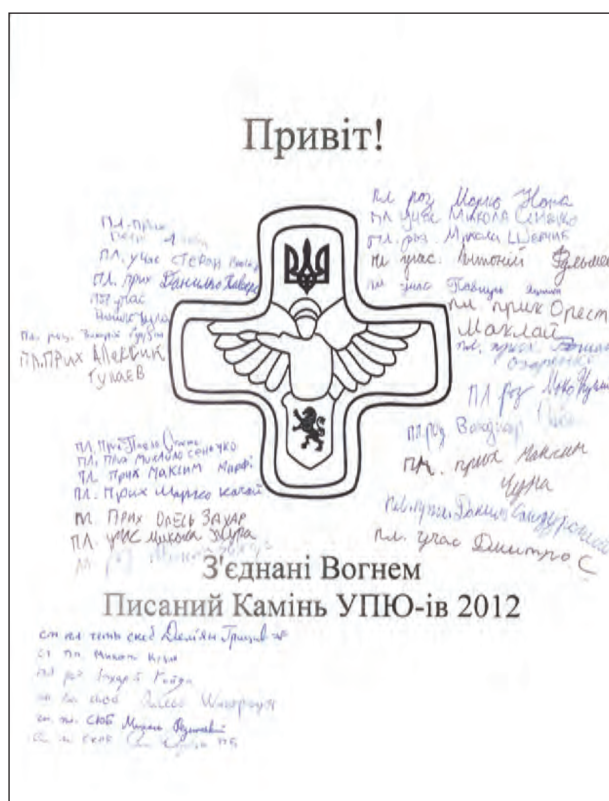
Табір старшого юнацтва Ю-2 „Живеш тільки раз" на оселі „Вовча тропа".

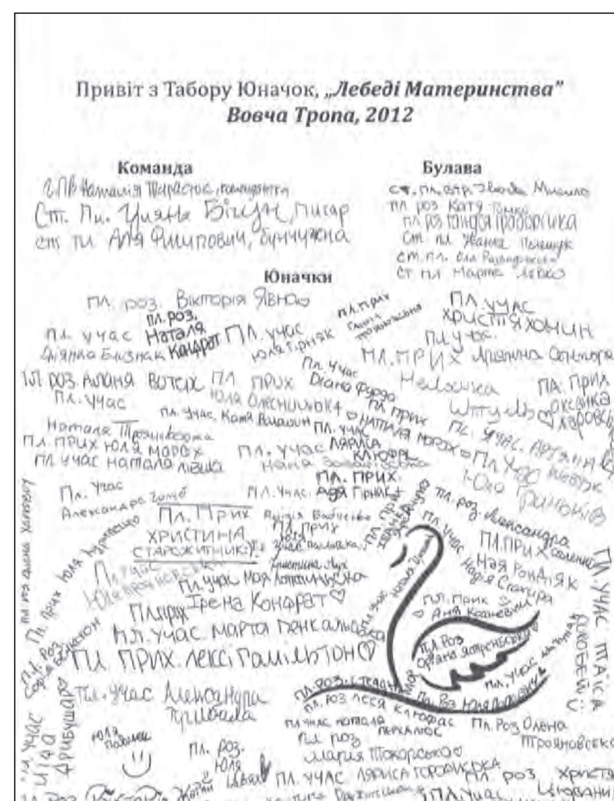
Табір новачок „Через час, через світ" на оселі „Писаний камінь".

Табір новаків „ Наслідники Артура" на оселі „Писаний камінь".

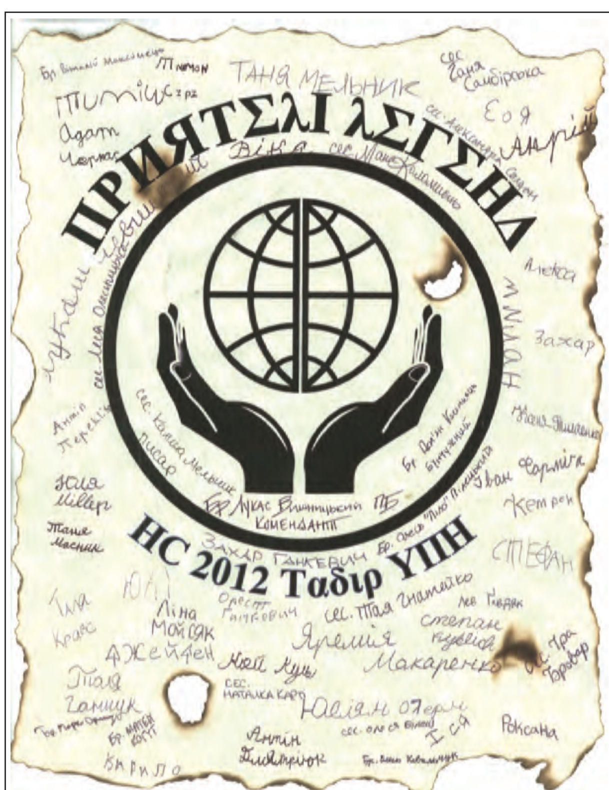
Табір юнаків „З'єднані вогнем" на оселі „Писаний камінь".

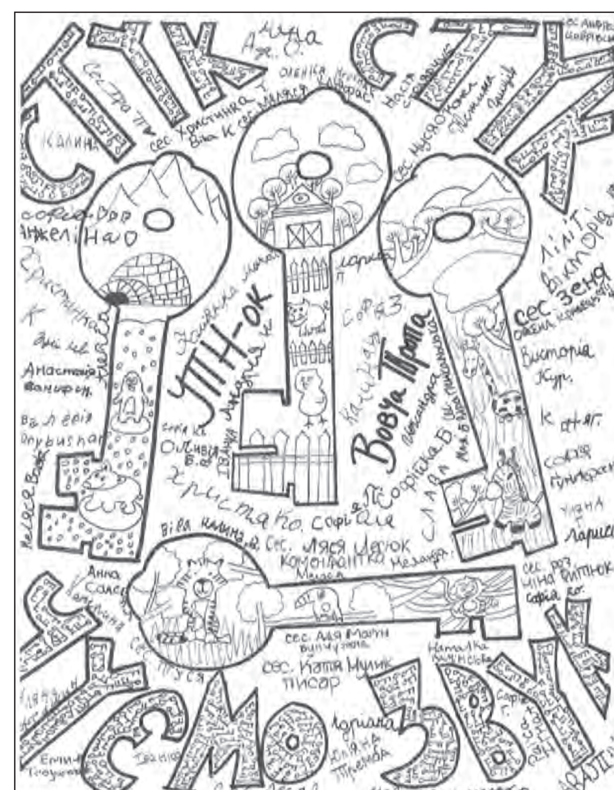
Табір юначок „Лебеді материнства" на оселі „Вовча тропа".

Табір юнацтва „Львівські літуни" на оселі „Новий сокіл".

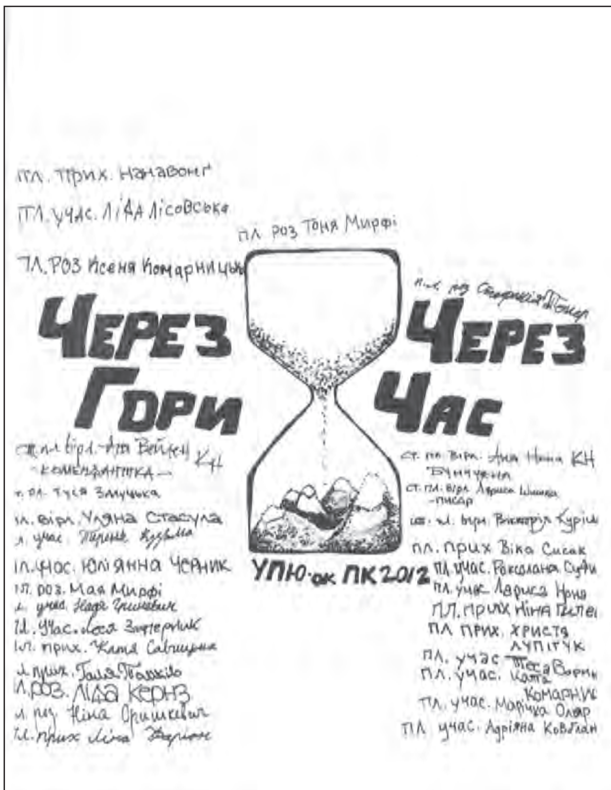

Табір новацтва „Приятелі леґенд" на оселі „Новий сокіл".

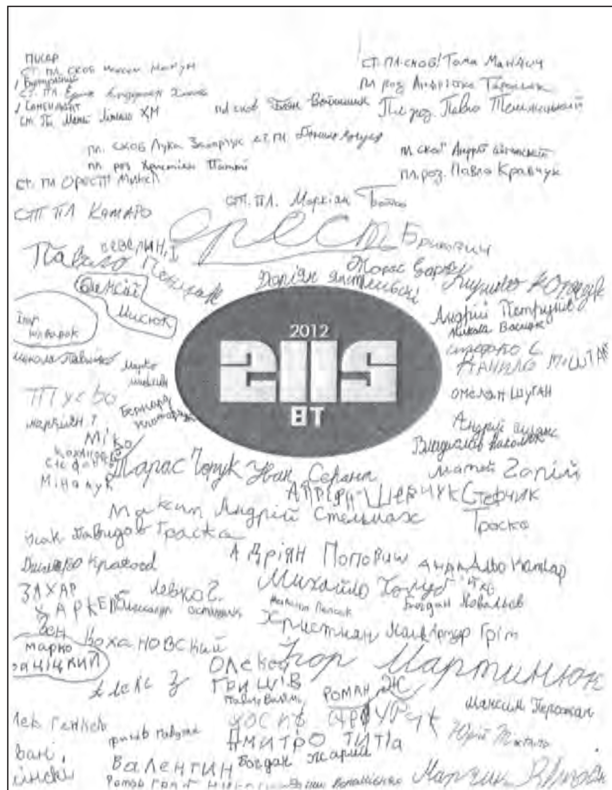

Табір новачок „Стук-стук, чуємо звук" на оселі „Вовча тропа".

Привіти з пластових таборів

Табір юначок „Через гори, через час“ на оселі „Писаний камінь“.

Табір новаків „2112“ на оселі „Вовча тропа“.

Пластуни Донбасу провели мандрівний табір

Пластуни Донецька біля Мотронинського монастиря.

Наталія Шерекіна

ДОНЕЦЬК. – Міжстаничний 10-денний юнацький мандрівний табір „Холодноярська проща“ для юнацтва станиць Донецька та Авдіївки став підсумковим етапом історичного вишколу.

Табір закінчився 27 липня. Комендантом був о. Олександер Воловенко.

У червні цього року за програмою міжстаничного юнацького табору „Земля велетнів“ (комендант Валерія Хорошилова), основними темами якого були визвольні змагання українського народу XVII-XX ст., кожен з учасників отримав творче пошукове завдання, яке треба було виконати до або під час мандрівного табору.

Досконало знаючи історію Холодного Яру, о. О. Воловенко був переконаний, що цей маршрут має бути передумовою завершення другої юнацької проби. Учасники табору відвідали Чигирин, де познайомились з експозицією Музею історії козаччини, історія якого пов’язана з Коліївщиною та Холодноярською республікою. В селі Мельники таборовики вклонилися пам’яті загиблих холодноярців, а Мотронинському монастирі почули багато історій про Максима Залізняка та Івана Ґонту, Петра Сагайдачного і Тараса Шевченка.

Всі знання, набуті під час історичного вишколу, знахідки і відкриття, здобуті у часі подорожі, юнаки і юначки презентували перед друзями на ватрах, в бесідах та іграх.

Учасники мандрівного табору „Холодноярська проща“ (в центрі – комендант о. Олександер Воловенко).

Книжки, надіслані до „Свободи“

Роман Купчинський. „Ми йдемо в бій“, повний збірник пісень. Записав, упорядкував і зредаґував Ігор Соневицький. Пропоновану збірку пісень вперше видало за кордоном 1977 року Видавництво „Червона Калина“ в Ню-Йорку. Книга стала бібліографічною рідкістю, тому її перевидання є важливим. Видавництво „Червона Калина“, Українська Видавнича Кооператива, Інк., Львів, 2012 рік.

Петро Кардаш. „Злочин“, спогади і документи. Книга охоплює кілька епох української історії, вона має сумний зміст і засвідчує про нечуваний досі в світі геноцид проти українців. Наведені переконливі докази того, що українські землі постійно хотіли загарбати найближчі сусіди, а народ поневолити і примусити до рабської праці. Видавництво ім. О. Теліги, Мельбурн-Київ, 2005 рік.

Ганна Черінь. „Мандри“, поезії. Чільне місце тут посідає любовна лірика. Пристрасть, ніжність, нетерпіння очікування, радість зустрічей – весь веселковий спектр кохання виграє на цих сторінках. Видавничий дім „Києво-Могилянська академія“, Київ, 2012 рік.

Петро Й. Потічний. „Моя дорога“, частина III, англійською мовою. Короткий спомин описує життя автора в Канаді (1964-2012), його працю в МакМастерському університеті, різні академічні заходи і подорожі та його родину. Видавництво „Літопис УПА“, Торонто-Львів, 2012 рік.

Д-р Василь Дмитрюк. „Дорогами війни і миру“, спомини з додатком матеріялів до історії сім’ї. Поміщений тут матеріял буде вартісним вкладом в українську мемуаристику і гідним вшануванням праці д-ра В. Дмитрюка на користь рідного українського народу, який він любив щирим серцем. Видано 2012 року.

Ігор Топоровський. „Миттєвості“, поетичні твори, новелі, драми. Подані автором ліричні рядки поезій, реалістичні сюжети новель і драматичні колізії п’єс разом складають красиву і неповторну мозаїку минулого і сучасного життя. Книжково-журнальне видавництво „Воля“, Тернопіль, 2012 рік.

Відбулося свято русинів-українців

Ганна Карась

СВИДНИК, Словаччина. – Серед українських етнічних фестивалів, які проводяться за межами України, свято культури русинів-українців Словаччини – не тільки одне з найдавніших, бо цього року воно проводилось 58-ий раз, але має свої особливості. Одна з найголовніших – збереження автентичної народної творчости лемків, що проживають на території Східної Словаччини.

Фестиваль, як стверджує дослідник української культури академік Микола Мушинка, з самого початку в 1955 році був задуманий як національний, щоб сприяти розвиткові національних традицій місцевого українського населення. Організатори фестивалю орієнтували колективи та окремих виконавців на місцевий фолкьлор.

Свято розпочалося 15 червня дитячим конкурсом малювання на асфальті, школою народного танцю, бесідою з українськими письменниками, яку вів голова Спілки українських письменників Словаччини Іван Яцканин. Поважну публіку зібрала художня виставка „Україна в серці хорватського русина" мистця з Хорватії Владимира Провчі, яка відкрилася в Музеї української культури.

Тут же під керівництвом М. Мушинки відбулася урочиста академія, присвячена 100-річчю від дня народження визначних діячів музичної культури – Юрія Костюка та Віта Неєдлого. Ганна Карась з Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника розповіла про дослідження творчости Ю. Костюка в Україні. Свою доповідь про В. Неєдлого М. Мушинка ілюстрував нещодавно віднайденими документами з архіву батька митця – відомого музиканта проф. Зденка Неєдлого.

Увечорі відбувся концерт духовної музики за участю хорових колективів, а для молоді – концерт вокально-інструментальних груп та дискотека.

16 червня етнографічно-фолкьлорна програма „Од Різдва до Великодня"представляла традиції і звичаї русинів-українців. Виступали фолкьлорні колективи з Торисок, Тихого Потоки, Стащина, Руської Поруби, Ублі, Курова, „Карпатянин" з Пряшева та „Маковиця" з Свидника. Завершилась програма обрядом посвячення пасок біля старовинної дерев'яної церкви, який провів о. Ян Сович.

Танцює „Маковичка" з Свидника.

Свято завдяки телестудіям з України, Польщі та Словаччини побачили сотні тисяч телеглядачів.

Вечірня програма, яку відкрив примартор Свидника Ян Голодяк, відбувалася у заповненому амфітеатрі за участю почесних гостей з-за кордону. Першу частину програми „До саду, дівчата, до саду" представляли дитячі фолкьлорні колективи, серед яких вирізнялася „Маковичка" з Свидника та „Сердечко" з Пряшева.

Фолкьлорний колектив з села Курів та академік Микола Мушинка.

У другій частині „Над Свидником ясно" виступили місцеві колективи дорослих та дитячі колективи з-за кордону – „Козачата" з Майкопу в Росії та „Білогір'я" з Криму. На завершення студентський гурт „Русин Чендеш Орхестра" з колишнього руського села Тельґард Бансько-Бистрицького краю представив сучасні трансформації українського та лемківського фолкьлору.

17 червня відбулися Богослужіння у храмах Свидника, покладання квітів до пам'ятника полеглим героям Першого чехословацького корпусу в СРСР і на могилу В. Неєдлого на Дуклянському перевалі.

Післяполуденну програму в амфітеатрі відкрили голова Центральної ради Союзу русинів-українців в Словацькій Республіці Петро Сокол та Генеральний консул України у Пряшеві Ольга Бенч. Мистецьку програму „Перлини, в серці народжені" представили учасники програми „Од Різдва до Великодня" і закордонні колективи з України, Сербії, Хорватії та Росії. Завершив програму професійний Піддуклянський колектив „Пульс" (керівник В. Марушин).

ПРАЦЯ

Пошукуємо жінку по догляду за 3-річним хлопчиком у Bayside, NY. Українська мова обов'язкова. Власне авто бажане. Два дні на тиждень - у середу і четвер. дні праці збільшаться в грудні. Тел. 646-763-0045.

Пошукуємо Україно-мовну жінку для догляду двох хлопчиків (нижче двох років) в Род-Айленд, 3-5 днів на тиждень. Можливо проживати в нашому домі. Контактуватися: Христина, 401-626-1536 або baybrink@gmail.com.

Пошукуємо жінку по догляду старшої жінки у штаті Нью-Йорк. Праця з проживанням.
Тел. 845-647-6329

У ДЕВ'ЯТУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА і БАТЬКА

св. п.

ОЛЕКСАНДРА СКОПА

котрий відійшов у вічність 3 вересня 2003 р.
в Сан Дієґо, Каліфорнія,

просимо друзів згадати Покійного у своїх молитвах.

Дружина – СОФІЯ
дочки – ВІРА з чоловіком БОГДАНОМ КНЯГНИЦЬКИМ
– НАДЯ з чоловіком ПЕТРОМ ШЛІХТОЮ

Ділимося сумною вісткою, що 7 серпня 2012 року, проживши 86 літ, відійшла у вічність в Лорі, штат Мізурі

св. п.

Стефанія Тепла

нар. 10 листопада 1925 року в м. Ішків, Тернопільська обл., Україна, донька св.п. Захарія і Марії Гуменюків.

Разом з чоловіком Остапом 18 травня ц.р. святкували 65-ліття подружжя. Стефанія була членкою Української православної церкви Успення Пресвятої Богородиці, Northampton, Pa. Як член Сестриццтва при церкві, Стефанія була дуже активною і все готова до спільної праці.

У глибокому смутку залишилися:

чоковік - Остап
син - Стефан з дружиною Beth, Scottsdale, AZ
донька - Ірена з чоловіком Frank Toth, Gravois Mills, MO
внучка - Allyson з чоловіком Eric Bailey, Scottsdale, AZ

Похоронні відправи відбулися у вівторок, 14 серпня 2012 року, в Українській православній церкві Успення Пресвятої Богородиці, Northampton, Pa. Тіло спочило на Українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй пам'ять!

У глибокому смутку і жалю повідомляємо родину, приятелів і громадянство, що 22 серпня 2012 року на 93-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА І БАБЦЯ

св. п.

СТЕФАНІЯ КОСОВИЧ

ПАНАХИДА відбулася 28 серпня в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 серпня в церкві св. Юра в Ню Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила у смутку:

сина - АНДРІЯ з дружиною ВІРОЮ
внуків - АДРІЯНУ
- ОЛЕКСАНДРА
- СТЕФАНА
- ДАНИЛА
- АНДРІЯ
племінниці - ІРЕНУ ВЕРБИЦЬКУ
- ХРИСТЮ з мужем ЕВГЕНОМ і дітьми
племінника - БОГДАНА з дружиною і дітьми
та ближчу і дальшу родину в ЗСА, Україні і Канаді.

Вічна Їй пам'ять!

Видавництво „Літопис УПА"
Т-ва к. Вояків УПА США і Канадаи
Об'єднання к. Вояків УПА США і Канади

діляться з друзями і громадою сумною вісткою, що 14 серпня 2012 р. в Ню-Йорку помер вояк УПА

сл. п.

Борис Галаган - „Ярко"

народжений 20 листопада 1920 р. в с. Лежахів, пов. Ярослав.

Перебував на Храпах з „Чайкою". Весною 1946 р. очолив новозорганізований Самооборонний Кушовий Відділ в околиці присілка Бали, між Молодичем та Сурмачівкою. На Захід (Баварія) прибув у 1947 р. з групою „Жан", „Плай" і „Черемош". Іміґрував до Чикаґо, а потім жив у Ню-Йорку. Активний член Головної Управи Т-ва к. Вояків УПА в США, щедрий жертводавець на громадські цілі. Фундатор 12 та 15 томів Нової Серії, 13 тому серії „Події і Люди" Літопису УПА.

Видавництво „Літопис УПА" висловлює сердечні співчуття родині та друзям по зброї.

Вічна і славна Йому пам'ять!

Як нев'янучий вінок на могилу Покійного, родина просить складати пожертви на в-во „Літопис УПА":

Litopys UPA
PO Box 97, Station "C"
Toronto, ON M6J 3M7
Canada

Ділимося сумою вісткою що 15 серпня 2012 р. в Торонто, Онтаріо, Канада, відійшла у вічність

св. п.

Галина Пісецька Кохановська

з дому Романів

нар. 19 лютого 1909 р. у Могилянах, жовківського р-ну, львівської обл. в Україні, вдова св. п. Данила а згодом Зенона.

Активний член Пластового Куреня „Орликівці", відзначена Орденом с. Юрія у Сріблі, довголітній член Союзу Українок Америки у Балтиморі, Мериланд.

По відправлених парастасі і панахиді, прах Її буде перевезений на вічний спочинок на цвинтарі у Могилянах, де поховані Її батьки і сестри.

Залишила у смутку:

доньку - Оксану Пісецьку Струк з дітьми:
Андрієм Винницьким з дружиною Зіркою Кудла
і донькою Яриною
Юліяном Винницьким з дружиною Кім
і донькою Лілеєю
Тетяною Hintse з мужем Ґордоном
доньку - Марту Пісецьку Farley з дітьми
Andrew-Daniel з дружиною Chris-Ann і сином Davis
Mark з дружиною Dawn і синами Mark and Alex
доньку - Лесю Пісецьку Луцьку з мужем Романом і дітьми
Tamara Whitner з мужем Dough
і синами Nicholas and Charlie
Daniel з дружиною Amy і донькою Sophia
ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді й Україні.

Вічна Її пам'ять!

Її бажання було щоби, замість квітів на могилу, складати пожертви на :

- Смолоскип - видавництво і організацію молоді в Україні, SMOLOSKYP, P.O. Box 561, Ellicott City, MD 21041, U.S.A.
- Український католицький університет у Львові через Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave, Chicago, IL 60622
- Семінарію св. Духа у Львові на руки о. Володимира Фредини